PROGRAMME

D'INVITATION

A

L'EXAMEN PUBLIC

DU

COLLÉGE ROYAL FRANÇAIS,

FIXÉ

AU

28 SEPTEMBRE 1861.

G. Krüger.

CONTENU.

1. EXCERPTA EX IOANNE ANTIOCHENO AD LIBRUM PEIRESCIANUM A SE EXCUSSUM EMENDAVIT IULIUS WOLLENBERG.
2. TABLEAU HISTORIQUE DU COLLÉGE PENDANT L'ANNÉE 1860/61.

BERLIN.

IMPRIMERIE DE J.-F. STARCKE.

AMICIS TURONENSIBUS S.

Beneficio regio cum mihi obtigisset ut per annum ipsa in Gallia litteris gallicis vacare liceret, non, ut plerique faciunt, per totum illud tempus Parisiis versatus sum, sed per aestatem, ut et regionum amoenitates spectarem et ad sermonis differentias animum adverterem, ex alia in aliam provinciam commigravi. quo in itinere cum ad Turonos pervenissem, apud quos quondam, ut Historiae Miscellae (cf. ed. Taurin. MDCCCLIII. vol. I p. 262) verba mea faciam, beatissimus Martinus multis lampabat virtutibus, cum iucundo urbis situ tum moribus civium commodissimis captus non aliquantisper subsistere non potui. atque commendatus eram per litteras Paschali viro spectatissimo qui pro singulari sua benevolentia una cum candidissima uxore et mensae adhibere et omnibus sermonis gallici elegantiis instituere me numquam desierunt. iam per eos usus mihi intercessit cum honestissima Campionum Brittannorum familia atque cum Bodino, venerabilissimo verbi divini ministro qui, quae viri est comitas, ipse in copiosissimam bibliothecam municipalem me et introduxit et praesidi eius vehementer commendavit. interea ne in habitatione quidem officiosa voluntate destitutus fui: namque Bonnodeau, probissimus hospes eiusque coniunx integerrima, cum huc illuc ubicumque aut propinqui eorum ac necessarii habitabant aut res occurrebant visu dignae, me secum duxerunt atque unumquidque ostenderunt, tum moribus gallicis initio minus indulgentem me non modo paulatim conciliaverunt sed prorsus amicum reddiderunt. qua quidem in re quam iucunde cum viris humanissimis Bouchardeau et Prince saepe altercatus sim, hoc loco reticere neque volo neque possum. sed quid dicam de facillimis suavissimisque convictoribus et sodalibus Save Theuriet Grand'maison de Vasson Fay Sue Freiberger Lecky aliis, deque horis iucundissimis quas aut in deversorio illo optimi Trottignonii, quod phasiano est insignitum, aut in thermopolio militari aut in deambulationibus per ludum ac iocum extraximus! profecto in omnibus illis iucunditatibus siqua res esset accusanda, exigua esset magistratuum liberalitas qui iacturis edocti libros manu scriptos extra bibliothecam commodari vetuerunt: neque tamen habeo equidem quod ideo succenseam, cum suavissima amicorum consuetudo quam libro

vel optimo longe antepono tempore et matutino et vespertino eruditiorem me fecerit atque alacriorem ad libros veteres quandocumque licebat evolvendos. quodsi in illis studiis aliquid profeci, merito amicis id debetur Turonensibus: iam eorum primitias quas grato pioque animo offero ne spernant aut reiciant, sed comiter accipiant meque etiam in posterum amicitia sua dignum iudicent!

Quamquam igitur ad litteras gallicas incumbere iussus eram, studia tamen graeca etsi pro mandatis aliquo intervallo intermittere debebam, plane remittere nolebam, praesertim cum in bibliotheca Turonensi pretiosissimus ille liber Peirescianus saeculi X. adservaretur quo duce Henricus Valesius Polybii, Diodori Siculi, Nicolai Damasceni, Dionysii Halicar., Appiani Alexand., Dionis et Ioannis Antiocheni Excerpta ex Collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Parisiis a. MDCXXXIIII. primus edidit, quemque E. Gros vir doctissimus in praefatione ad editionem suam historiae romanae Cassii Dionis (tome I. Introduction p. LVII—LXXXIIII) satis fuse descripsit. quorum uterque cum satis de libro exposuisse mihi videatur, tantum addo codicem, id quod primo iam obtutu adparet, eadem manu qua praestantissimum illum Aristotelis librum Parisinum ‚1835 P' exaratum esse. iam operae pretium erat examinare num Valesius libri sui vestigia ubique cum fide persecutus varias siquae extarent lectiones religiose indicavisset. ipse enim vir inlustrissimus suspitionem mihi moverat cum in Excerpta ex Ioanne Antiocheno p. 115 ita adnotaret: ‚Paulo post rescribendum est ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραὰμ ἔτη γψ'μέ ut in ms. nostro legitur et apud Suidam. sed properantes Chalcographi quaedam omiserant'. neque aliter res cecidit atque expectaveram: nam veteres illi quorum doctrinam magni facio atque admiror, in textu tamen refingendo tantam non numquam sibi permiserunt licentiam ut recte mireris, cur aut coniecturas suas palmares atque ex quibus aliqua laus existere poterat, taciti plerumque in textum inseruerint aut spreta optimi libri lectione viliores auctores sequi maluerint. quod idem de Henrico Valesio non inmerito posse iudicari, ex iis quae iam de Ioanne Antiocheno exponam fore spero ut luculenter adpareat. cum enim opportune contigerit ut plurima Ioannis fr. περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας etiam apud Suidam legantur, non raro factum est, ut aut Suidae editores Valesii textum accurate ex codice expressum esse rati ad Peiresciani auctoritatem falso recurrerent aut Valesius, bonam cum libri sui lectionem reiceret, Suidae potius praviorem in textum reciperet. quae ne iactantius quam verius dixisse videar, iam aliquot eius rei exempla ante oculos ponam. ita legitur apud Suid. v. Δομετιανός: — οὐχ ὑπέμεινεν ἑτέρων αὐτοῦ γενέσθαι κατὰ τὸ Καπιτώλιον ἀνδριάντων στάσιν ἢ ἐκ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πεποιημένων atque adnot. Bernh.: ‚στάσιν ἢ ἐκ cum Exc. restituebant Sylburgius et Reimarus in Dion. Cass. LXVII 8. Vd. Schaeferi Melett. p. 11': at illud ἢ Valesii acumini debetur, in P[eiresciano] non legitur. — v. Οὐαλεντινιανός: — πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν ἀκριβὴς καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος cum hac nota: ‚τιμωρίαις A. quem librarii errorem recepit Gaisf.'. optime fecit,

atque ita legit etiam P, non τιμωρὸς quod Valesius tacite ex deterioribus Suidae libris adscivit. iam pergit Suidas: ἐπί τε τοῖς πολέμοις ἄριστος ac bene Bernh.: ‚ἐπί τε A. quod probavi'. sed ita etiam P, non ἐπὶ δὲ ut Valesius eumque secutus Müllerus, novissimus Ioannis Ant. editor, cum vilioribus Suidae codicibus. — v. Εὐτρόπιος: — τάς τε ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων καὶ τοὺς τῆς δυνάμεως συκοφαντῶν atque ait Bernh.: ‚τούς τι δυναμένους Exc. cum altera gl. (v. Ὕπατοι)'. habent vero Exc. i. e. P τοὺς τῆς δυνάμεως, tantum V[alesius] cumque eo, ut fere, M[üllerus] alterius glossae lectionem tacite arripuerunt. sed inmerito, nam cum quae v. Εὐτρ. extant ad verbum excerpto respondeant, altera glossa satis longe inde recedit. — v. Διοκλητιανός: — πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης περιγίνεσθαι τέχνης μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν atque ait Bernh. ‚μήτε Exc.': minime vero, V tantum eumque secutus M habent μήτε, in P legitur μηδε i. e. μηδὲ. — v. Ἀντωνῖνος: — ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν χαίρειν λεγόμενος. Bernh.: ‚χαίρειν Edd. et MSS. omissum ex Io. Antiocheno revocavit Küst.'. sed P non habet, V supplendum iudicavit. — v. Αἰμίλιος: — τούς τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαίων πρέσβεις εἱστία πολυτελῶς. Bernh.: ‚Exc. om. πρέσβεις'. immo vero, P addit etiam Εὐρ. ἐθνῶν πρέσβεις: omisit solus V. — v. Ἀλέξανδρος: — ὡς δὴ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας. secundum Bernh. in P legitur πάντας τοὺς, sed ita tantum VM; P cum Suida facit. — v. Ἀντωνῖνος: — ὡς ἔνι μάλιστα πλείστην τοῦ δικαίου ποιούμενος ἐπιμέλειαν. Bernh.: ‚ποιουμένους Exc.', atque ita profecto VM; P iterum cum Suida concinit. —

Sed iam satis exemplorum attulisse mihi videor: aegre tantum fero quod praestantissimus Suidae codex A, quem Bernh. in praef. p. XX non modo principem huius lexicographi librum esse sed inter reliquorum etiam grammaticorum optimos excellere ait, nondum ita conlatus est ut totus nostram in notitiam venerit: neque enim a me inpetrare possum ut editori adsentiar Halensi qui l. l. p. XXI: ‚Omnino' inquit ‚sic existimandum est hodie Suidam ad eum maturitatis gradum pervenisse ut ingenio magis quam subsidiis codicum adiuvetur'. nam saepenumero tam mirus consensus inter P et Suidae codicem A, etiam ubi lectio in utroque aperte vitiosa est, occurrit, ut ex eodem fonte utrumque sua adscivisse existimem. atque huius quidem rei vide haec exempla: Suid. v. Σαμψών: — ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαλιλᾶς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν: A Δαλιδᾶ, P qui accentum frequenter omittit δαλιδα, non Δαλιδὰ ut ait Bernh. — v. Ἀλέξανδρος: Περσικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος. melius APGaisf. περσικήν τε στ. ἐνδ. — v. Κόντιος Κικιννάτος δικτάτωρ: οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν βίον: P vitiose ἀγαπάντε, Suidae AV ἀγαπᾶντε. — v. Αἰμίλιος: — ὡς ἂν ὁμολογοῖτο πρὸς ἁπάντων ὅτι Ῥωμαίους — ἐξενηνοχέναι τὸν πόλεμον, ubi ὅτι quod VM inmerito extirpaverunt occurrit in P

et Suidae ABVE. — ibid: ,ἦσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν' AP illud καὶ quod VM omiserunt praeclare tuentur. — v. Τιβέριος: — καὶ ὧν ἔλεγεν οὐδὲν ὡς εἰπεῖν ἐβούλετο, ubi AP vitiose οὐδενός. — v. Λούκιος Σέργιος in textu legitur Ὀρεστίλλης, sed P et Suidae ABVEMed. praebent Ἀριστίλλης. — v. Κλαύδιος: — καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλέον τῆς ἀληθείας εὐήθειαν προσεποεῖτο, ὅπερ που καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε, sed P et Suidae ABEV ὅπερ τοῦτο. — v. Δομετιανός: — ταχέως γοῦν τὸ πρὸς ἁπάντων μῖσος ἐφειλκύσατο, ubi πρὸς tantum in AP legitur. — v. Ἀντωνῖνος: — AP et Bernh. ἀλλὰ πρὸς ἅπαντας χρηστός τε καὶ ἤπιος ὤν, reliqui libri ἦν. — v. Σεβῆρος: — καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας διέφθειρε, ubi P et Suidae AEM vitiose καὶ τῶν. — v. Μαξιμῖνος: — βουλόμενος μόνος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενῆ: melius P et Suidae ABVE εὐγενοῦς. — v. Καρῖνος: substitit media in sententia et excerptum et Suidae gl. his verbis ,βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ νεότητι καὶ πάντα ἐκμελῶς καὶ δίχα λογισμοῦ πράττοντος' atque adnot. Bernh.: ,πραττούσῃ Exc.'. sed ita tantum V eumque secutus M, P ut Suidae libri habet πράττοντος. — v. Εὐτρόπιος: — καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπάτων ἠλείφθη, sed praebet P et omnes Suidae libri ἠμείφθη.

Omnem autem hanc lectionis varietatem cum raro tantum Valesius indicet, valde miror cur Carolus Müllerus ad novissimam editionem (cf. Fragm. historr. graecc. Parisiis. MDCCCLI vol. IIII p. 535—622) excerpta ex Ioanne aut non ipse contulerit aut conferenda curaverit, idque eo magis quod in refingendis Nicolai Damasceni fragmentis (l. l. vol. III p. 343—461) Peiresciani conlationem quandam Valesiana recentiorem in usum suum convertit. quam quidem utrum ipse confecerit an amici cuiusdam debuerit liberalitati, cum Müllerus ne verbo quidem significet, vix crediderim eam esse, ad quam conficiendam E. Gros librum P. praeter consuetudinem a magistratibus Turonensibus sibi commodatum per decem annos domi suae adservavit. sed utut res se habet, non accuratissimam esse eam qua M. ad emendanda Nicolai fragmenta usus est conlationem, exempla haec probent temere advocata: Ita si M. l. l. p. 357 ad fr. 8 ait in nota ,1) Σαρδαναπάλος codex l. l.', statim addere debebat: ,at constanter ἀσυρίων' quod quidem ipse aut omnino ignorasse aut consulto praetermisisse videtur, nam ex. gr. scribit p. 359 in nota 1) ad fr. 10: ,τοῦ διαδόχου Σαρδαναπάλλου τ. Ἀσσ. βασιλέως', ubi P iterum ἀσυρίων. — iam vide has eius notas ad fr. 10: ,6) ἄγοι] Coray.; ἄγει cod.; ἄγῃ vgo': sed cod. ἄγει i. e. cum ει et η saepe in eo inter se confundantur, ἄγῃ. — ,10) ὄνον] Val., οἶνον cod.': at P οἶνον. — ,11) Paulo ante cod. Παρσώδην': quod si adnotabat, cur non addidit superius etiam in cod. παρσώνδαν legi? — ,15) καθυπηεστιμμισμένος] Orelli, ...βισμένος Vales., καθυπεστιβασμένως codex': non ita quidem at satis vitiose in eo legitur καθυπεστιβασμένω, neque in subsequentibus τὼ ὀφθαλμὼ ut ap. M., sed τῶι ὀφθαλμῶι. — ,16) deinde Ἀφροδήτην et Βαβοιλώνιοι cod.': immo P ἀφρωδήτην et βαβυλώνιοι. — ,21) ὑπερέσχε] Coray.; ὑπερέχοι

cod.': habet vero P ὑπερσ́χοι. — ,23) ἤρετο] Vales.; εἴρετο codex; mox τὰ χεῖρε idem': immo ταχεῖρε. — ,26) ἀγνοίᾳ] Vales.; ἀνοίᾳ cod.': immo P ανοία. — ,29) χρῆναι] χρῆν reponi vult Bremius ap. Orelli': addere debebat ,cod. χρῆν εγαρ'.

Iam vero cum dubitatio possit oriri num in integra fragmentorum ex Ioanne Antiocheno excerptorum conlatione omnia librarii menda enumerari oporteat, unum fragmentum ut in codice scriptum est exhibebo: quo facto veniam spero facilius mihi datum iri, si permultos locos qui nisi accentu aut spiritu vel prorsus omisso vel perperam posito notabiles non sunt silentio praeterierim. ita legitur in Peiresciano fol. 87 v. et 88 r. (fr. 16 V p. 790, 57 M p. 558):

Ὅτι αιμίλιοσ ὁ ὕπατοσ ὁ τὸν περσέα τὸν τῶν μακεδόνων βασιλέα χειροσάμενοσ· ἀνὴρ ΑΙΜΥΛΙ°/ ἦν σώφρων καὶ φέρειν εὐπραγίασ εἰδὼσ καὶ ἴκανὸσ ὤν· ἅμα βασιλικῆι θεραπείαι τὸν ἄνδρα ὑπεδέξατο· πεσεῖντε βουληθέντα πρὸσ τοῖσ γόνασιν αὐτοῦ· ἀναστήσασ καὶ ἐπι πῶν· ἀνε̅· τίμου καταβάλλεισ τὸ κατόρθωμα· ἐπί τινοσ βασιλικου θρόνου· πάρεδρον ἑαυτῶι κατεστήσατο· μακεδόνασδὲ καὶ ἰλλυριοὺσ τῆσ πρόσθεν δουλείασ ἀπηλλαγμένουσ· ἐλευθέρουσ εἶναι καὶ αὐτονόμουσ προστάττει τὸ συνέδριον· δασμόν τε φέρειν βραχὺν καὶ πολλῶι τοῦ πάλαι κομιζομένου τοῖσ ἑκατέρων βασιλεῦσι καταδεέστερον· ὡσ ἂν ὁμολογοῖτο πρὸσ απάντων· ὅτι ρωμαίουσ τῶν ὑπαρξάντων εἰσ αὐτοὺσ ἀδικημάτων τῶν παρόντων ἀκοὴν· ἦσαν δὲ πολλοὶ καὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένοι· τὸ τῆσ βουλῆσ ἐξενεγκὼν δόγμα· ἐλευθέρουσ εἶναι τοὺσ ἄνδρασ ἀ||πεφήνατο· τούστε παρ' αὐτὸν ἀφικομένουσ τῶν εὐρωπαίων ἐθνῶν πρέσβεισ· fol. 88. εἱστία πολυτελῶσ τῆι λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμεν°· ἔλεγε γὰρ δὴ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν εἶναι· τῶι τε πολέμωι κρατεῖν· καὶ ταῖσ παρασκευαῖσ τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ φιλοτίμουσ φαίνεσθαι:

Sed iam exponendum est cur in fragmentis Ioannis Antiocheni emendandis operam ponere maluerim quam in recensendis inlustrioribus illis auctoribus quorum fragmenta Valesius item ex libro περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας primus edidit, aut cur non potius fragmenta ex Flavii Iosephi, Herodoti, Thucydidis, Xenophontis scriptis excerpta quae multa in codice P extant in lucem protulerim. atque duplex fuit caussa: altera quod ad omnia illa quae iam publici iuris facere in animo est, viam mihi praemunitam volui; altera quod Ioannis fragmenta in codice reliquis et multo vitiosius scripta et a Valesio aliquanto neglegentius edita sunt. quemadmodum enim plurima Ioannis fragmenta π. ἀρ. κ. κακ. apud Suidam leguntur, ita reliqui quoque loci historici argumenti ex Constantini Porphyrogenetae conlectaneis a Suidae auctoribus fere repetitae esse videntur: testatur id quidem, ubicumque eadem et in nostro libro et apud Suid. extant, mirus ille consensus codicis nostri cum Suidae libro A, de quo supra p. 3 exposui. multi autem illorum conlectaneorum erant tituli, de quibus vd. Vales. in praef. ad Lectorem, atque leguntur ex. gr. inter Ioannis fragmenta e libro περὶ ἐπιβουλῶν [at in nostro codice ubique revertitur solemne

illud ζήτει ἐν τῷ περὶ ἐπιβουλῆς] desumpta fr. 37 Mülleri aliqua certe ex parte ap. Suid. vv. ὕπατοι et κονσούλους; fr. 45 v. δικτάτωρ; fr. 60 v. Βορίανθος. minime igitur ubi de locis argumenti historici agitur, nam de glossis grammatici argumenti nihil repugno, Suidae auctoritas tam parvi videtur facienda esse quam ex. gr. ab Edv. Cardwello, viro de Fl. Iosepho optime merito, facta est: immo cum contrariam iniret rationem, Ludovicus Dindorfius haud paucos locos Xenophonteos feliciter restituit. sed ut ad Ioannem Antiochenum redeat oratio, omissis eis quae Müllerus de scriptis eius atque vita bene exposuit, vixisse autem videtur medio fere saeculo p. Chr. n. septimo, causae supra adlatae, cur h. l. in eo potissimum versari voluerim, hanc etiam addo, quod et multa a praestantioribus Romanae historiae auctoribus atque in primis a Cassio Dione et ab Herodiano mutuatus est et pleraque ex Eutropii breviario ita in sermonem graecum convertisse videtur, ut Valesius in Adn. p. 115, cum haec Eutropii versio et antiquior sit et longe elegantior ea cuius auctor fuit Paeanius, iam Capitonis Lycii scriptoris vetusti qui paulo vixit ante tempora Iustiniani versionem repperisse sibi visus sit. qua de caussa, ubi lectionis varietate prolata ea quae emendanda mihi videntur, indicavero, necesse erit, si qui fructus ad emendanda aut Dionis aut Herodiani aut Eutropii scripta ex Ioannis fr. π. ἀρ. κ. κακ. percipi possit, paucissimis certe id significetur. lectionis vero varietatem secundum Mülleri editionem laudabo: qua in re, ubicumque P lectionem habet quae restituenda videtur, asteriscum adpingam, breviter addita etiam, quotiens res postulare videbitur, ratione quae me moverit.

Leguntur vero Ioannis fr. in P p. 85 r. — 102 v. titulus praefixus est: ΠΕΡῚ 'ΑΡΕΤΗ͂C ΚΑῚ ΚΑΚΊΑC, atque in margine 'ΕΚ Τ̂ ÏΣΤΟΡΊΑC ÏΩΆΝΝΟΥ 'ΑΝΤΙΟΧΕ̂ ΧΡΟΝΙΚ/ ΑΠΟ ΑΔΑΜ̄ (VM ἐκ τ. 'Ι. 'Α. ἱ. χ. ἀ. 'Α.); fragmento autem ultimo subscriptum legitur: ΤΕΛ/ ΤΗ͂C ÏΣΤΟΡΊΑC ÏΩΑΝΝΟΥ Μ^χ_ο Π^ε ΑΡΕΤΗ͂C ΚΑΙΚΑΚΊΑC ∴

Fr. 1 V p. 778, 6 M p. 543. M § 6 l. 7 ὃν γράφουσι δορὰν λέοντος φοροῦντα: *PV φοροῦντα καὶ ῥόπαλον φέροντα, quae ultima verba M neglegentia praeteriit, quibus tamen carere non potes, cum l. 15 legatur: διὰ γὰρ τοῦ ῥοπάλου τῆς καρτερικῆς ψυχῆς — ἐνίκησε τὸν υἱὸν τῆς φαυλῆς ἐπιθυμίας 10 M τουτέστι: P τουτέστιν (V τοῦτ' ἔστιν). iam in sequentibus ubi solus P exhibet ν quod aiunt ἐφελκυστικόν, codicis tantum lectionem adscribam, littera P non praefixa. 14 M τὸ μὴ ὀργίζεσθαι, τὸ μὴ φιλαργυρεῖν, τὸ μὴ φιληδονεῖν, V τ. μ. ὀργ., μὴ φιληδ., μὴ φιλαργ.: *P τὸ μὴ ὀργ., μὴ φιλαργ., μὴ φιληδ., ut ex. gr. M fr. 132 p. 589 3: οἱ στρατιῶται τοῦ βιάζεσθαί τε καὶ ἁρπάζειν λαβόντες ἐξουσίαν 15 M κρατερικῆς: *PV καρτερικῆς

Fr. 2 V p. 778 seq., 9 M p. 546. adscriptum in margine CΕΡΟΥΧ et ad l. 6 ΑΒΡΑΆΜ. 3 εἰκόσιν 12 VM ᾤκησεν: P ὤκησεν. similiter ab hoc inde loco, ubi in P mendum occurrit orthographicum, solam huius libri scripturam adponam. 15 V ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης — πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη τῆς

ἑαυτοῦ ζωῆς, vitiosa hac libri scriptura ε̄ καὶ ō ἔτη deceptus; sed cum η et ει saepius inter se confundantur, ut ex. gr. fr. 21 M p. 550 4 P pro ἐφείσατο praebet ἐφήσατο, recte M scripsit πέμπτῳ καὶ ἑβδομηκοστῷ ἔτει ex Suidae auctoritate, apud quem legitur ε′ καὶ ο′ ἔτει   17 M ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραὰμ ͵γψμε′: V in textu ψ′με′, sed in adn. p. 115 cum P+ ἔτη ͵γψμε′ rescribi iubet; neque est quod apud Ioannem in repetita voce ἔτη offendas   21 γόμορα

Fr. 3 V p. 781, 16 M p. 549. in marg. CΑΜΨΩΝ.   4 M ἐπειδὰν δὲ ὑπὸ Δαλιλᾶ τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν: +VP Suid. ἐπειδὴ δ. ὑ. Δαλιδᾶ (ita cum Suid. A legendum, V Δαλιδὰ, P δαλιδα) κτέ., nam eiusmodi nomina hebraica quantum in graeco sermone a patria scriptura recedant, ap. Iosephum sexcenties animadvertere licet. unde autem venerit illud ἐπειδὰν, explicare non queo nisi ut Mülleri typotheta vocem ἐπειδὴ conpendio ap. V scriptam male intellexerit, nam idem mendum etiam revertitur fr. 43 M p. 555 5; fr. 50 p. 557 8; fr. 68 p. 562 22   7 M μυλῶνι: +PVSuid. μύλωνι

Fr. 4—6 V p. 781 sq., 18 M p. 549. in marg. ad § 1 CΑΟΥΛ, ad § 2 ΔᾹΔ, ad § 3 CΟΛΟΜΩΝ.   § 1 1 VM Ὅτι ὁ Σαοὺλ ὁ βασιλεύς: in P quod h. l. deest articulus ante Σαοὺλ, quamquam fere repetitur, (cf. ex. gr. statim initio § 2 ὁ Δαβὶδ ὁ βασιλεύς, fr. 75 M p. 568 17 τὴν τῆς Ἀττίας τῆς τοῦ Καίσαρος μητρὸς, ibid. fr. 77 2 παρὰ τῷ Πομπηίῳ τῷ παιδὶ Πομπηίου) codici obtempero atque articulum omitto, sicuti VM cum P initio § 3 legunt ὅτι Σολομῶν ὁ υἱὸς Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίων   3 VM Δαβὶδ, Suid. Δαυὶδ, atque parum liquet utrum Δαβὶδ an Δαυὶδ scribendum sit, cum P ubique conpendium δᾱδ exhibeat atque etiam in aliis vocibus pro Latinorum v modo οὐ modo β ponat, ut M fr. 97 Βιτέλλιος, fr. 99 Βεσπασιανός, 129 Σεβῆρος, 182 Οὐαλεντινιανός [sed fr. 179 p. 606 8 Βαλεντινιανὸς] et Οὐάλης   μελοδίαισ   § 2 1 M cum Suid. ἄριστος ἦν καὶ τῶν νόμων ἀκριβὴς φύλαξ, V ἄ. ἦν κ. τ. ν. ἀ. ἦν φ.: P ἄρ. ἦν· καὶ τ. ν. ἄριστος ἦν φ. — emendavit V, sed male praeeunte libro h. l. depravato ἦν repetivit   § 3 l. 8 ἄγετε 9 M πείθεται δ' ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γίνεσθαι: +PV π. δὲ ὑπ' αὐτ. εἰ. (P εἰδωλολάτρισ) γενέσθαι (γενέσθαι etiam Suid.)

Fr. 7 V p. 782, 21 M p. 549. in marg. ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝ (T supra Ο).   3 VM διὰ τὴν ἐκείνου σωφροσύνην: +PSuid. τούτου   MVSuid. διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προίτῳ: P διέβαλεν αὐτῶι τῶι προίτω atque notandum est in his verbis vitiosa quaedam casuum attractio quae satis frequenter in P occurrit: ut fr. 23 M p. 550 12 καὶ παραγενόμενοσ εἰσ σπάρτην ὑπὸ μενελάου τότε βασιλευομένης pro βασιλευομένην; ibid. col. 2 1 ὡσ οὖν ἐγνωρίσθη τούτοισ τοῖσ τὴν βασιλικὴν φυλαττουσιν αὐλὴν τοῦ μενελάου pro τοῦτο; fr. 68 p. 562b (= col. 2) 5 οὐμὴν ἀλλὰ οὕτω γετῆι τύχηι κατεπίστευσε προσάπασαν αὐτῶι μετὰβολὴν δεξιῶσ ἑπομένην pro ἑπομένῃ cet.   p. 550 4 ἐφήσατο

Fr. 8 V p. 782 sq., 23 M p. 550. in marg. ΑΛΕΞΑΝ (Δ supra Ε).   2 VM εἶχεν: +P ἔσχεν 5 VM ὁ Πρίαμος ἔλαβε χρησμὸν ὅτι τριακονταέτης γενόμενος ἀπολέσῃ τὴν Τροίαν:

+P ἀπολέσει 8 τροία 12 VM εἰς Σπάρτην τὴν ὑπὸ Μενελάου τότε βασιλευομένην: P qui articulum omisit, βασιλευομένης, vd. quae dixi ad fr. 21 M 8 VM εὗρε τὸν μὲν Μενέλαον πλεῖν μέλλοντα ἐπὶ τὴν Κρήτην: P εὗρεν τὸν μενέλαον — κρίτην. quod nullum sequitur δὲ, iam reiciendum +μὲν cum P 15 εὐρωπη 18 VM ἄνδρα καὶ κατέστησεν: P om. καὶ διεστᾶσθαι 19 ἤτησεν 24 κλουμένη 27 MV τῆς Αἴθρας τε καὶ Κλυμένης: P τῆσ καὶ κλυμένησ col. 2 1 VM ὡς οὖν ἐγνωρίσθη τοῦτο τοῖς τὴν βασιλικὴν φυλάττουσιν αὐλὴν: P τούτοις, cf. quae exposui ad fr. 21 M 8 8 τῇ πόλει 13 ἀγαμέμνωνι περίηει 18 δίκτησ

Fr. 9 V p. 786, 26 M p. 552. in marg. ΚΑΚΊΑ. 9 VM τὸν θεὸν οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς: +P τ. θ. τοῦ ο. κ. τ. γ.

Fr. 10 V p. 786, 36 M p. 553. in marg. ΤΑΡΚΎΝΙΟϹ ϹΟΎΠΕΡΒΟϹ. 7 μάστηγας 8 VP ἐξωρίας p. 554 2 P ὑπεριφάνους

Fr. 11 V p. 786, 41 M p. 555. in marg. ΑΛΈΞΑΝΔΡΟϹ. 4 διωλίσθησεν 5 VMSuid. μυρίοις δὲ νέοις δορυφορούμενος: P μυρίουσ δενέουσ διαφερούμενοσ 7 PV μεταρυθμίσαι 8 VM Λαγχέα: +P λαγκέα

Fr. 12 V p. 786, 43 M p. 555. in marg. ΛΟΥΚΙΟϹ. 1 γαλέριος 2 οὕτωι 5 M ἐπειδὰν: +PV ἐπειδὴ cf. ad fr. 16 M 4

Fr. 13 V p. 789, 48 M p. 556. in marg. ΚΎΝΤΙΟϹ ΚΙΚΙΝΝΑΤ°. propono totum fragmentum: Ὅτι Κόντιος Κικιννάτος ὁ δικτάτωρ πολλαῖς μὲν καὶ πρότερον ἐνήθλησε στρατιαῖς, ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς ῥωμαϊκαῖς πολλάκις κεκοσμημένος (P κεκοσμιμεν°). Οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ (P λαμπρᾶι quod tamen falsum esse patet ex Suid. s. v. λυπρᾷ) καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν (P ἀγαπάντε, Suid. A v. Κόντιος etiam ἀγαπᾶντε) βίον. Ὅς δικτάτωρ προβαλλόμενος ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος (iam addit P ἀρχαῖσ δὲ πολλαῖσ καὶ τιμαῖσ κεκοσμημέν°) ὅτε ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα (P παράσιμα) τῆς ἀρχῆς κομίζοντες· ἀπονιψάμενός τε [iam addit M suadente Valesio in Adn. p. 115 καὶ δεξάμενος] τὰ σύμβολα πρὸ ἑστιάσεως ἅμα τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται φόνον τε πολὺν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος ἐπάνεισιν ἑκκαιδεκάτῃ (P ἐκ κεδεκάτῃ, Suid. ἑνδεκάτῃ) μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ (P ἡμέραν), τοὺς μὲν οἰκείους (P τοῖς μὲν οἰκείοισ) τοῦ περιστάντος κινδύνου λυσάμενος (P λυσόμενος), τὸν δὲ τῶν πολεμίων διαρπάσας χάρακα· καὶ τὸν στρατηγὸν (P στρατὸν) τῶν Ἑκανῶν δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπινίκιον. habes fragmentum omnium maxime depravatum. iam summa difficultas inest in repetitione verborum ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς ῥωμαϊκαῖς πολλάκις κεκοσμημένος vel ut altero loco leguntur leviter tantum mutata ἀρχαῖς δὲ πολλαῖς καὶ τιμαῖς κεκοσμημένος [est autem in P similis neglegentia notanda fr. 185 M, ubi verba ὡς ἐπύθετο l. 1 et 3 post καταγνοὺς leguntur]. Valesius eumque secuti Müllerus et Bernhardy (nam auctore Küstero priore loco tantum πολλάκις δὲ κεκοσμημένος, posteriore nihil in prioribus edd. et mss. extat)

superiori loco ea adiunxerunt: altero loco eadem fere legi, Valesius ne verbo quidem indicavit. attamen minus mirum arbitror equidem videri oportere quod Qu. Cincinnatus inlustribus bellicae virtutis speciminibus saepenumero editis etiam in toga plures magistratus cum laude gesserit, quam quod post magistratus illos cum laude gestos stivam aratri tenens deprehensus sit. itaque, siquid sentio, delenda priore loco illa verba, restituenda vero censeam posteriore, idque eo magis quod priora illa interpretamentum grammatici cuiusdam esse satis aperte proditur voce ῥωμαϊκαῖς, nam quibus honoribus ornatus esse poterat civis romanus nisi romanis? quamquam si priore quoque loco aliquid retinere velis, propono Suidae verba cum sequentibus ita iungenda ‚πολλάκις δὲ κεκοσμημένος οὕτω ἦν μέτριος κτέ.'. iam audias ad verba ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα Valesium cuius haec sunt verba p. 115: ‚Quaedam hic deesse manifestissimum est. etsi apud ‚Suidam qui hunc locum refert in Κόντιος eodem legatur modo. suppleri autem lacuna ‚hoc pacto videtur posse: ἀπονιψάμενος δὲ καὶ δεξάμενος τὰ σύμβολα'. quod ‚egregie confirmat Liuius lib. 3 (26): ‚,Ibi ab legatis seu fossam fodiens, seu cum ‚araret, operi certe rustico intentus, salute data inuicem redditaque ro‚gatus vt quod bene verteret ipsi reiq; P. togatus mandata senatus audi‚ret, togam propere e tugurio proferre vxorem Raciliam iubet. qua simul ‚absterso sudore ac pulvere velatus processit, Dictatorem eum gratulan‚tes consalutant". Addit Cedrenus Quinctium dictatorem salutatum postquam praetextam ‚sumpsit paulisper moratum haec dixisse: Ergo inquit agellus noster hoc anno erit ‚inaratus, et periculum famis domino subeundum'. mihi quidem nihil supplendum, immo vero aliquid demendum videtur: quod ut magis probetur, adpono hunc locum Eutropianum (I 17) qui melius Liviano illo ad rem quadrat: ‚Sequenti anno cum in ‚Algido monte ab urbe duodecimo ferme milliario Romanus obsideretur ‚exercitus, L. Quintius Cincinnatus dictator est factus: qui agrum qua‚tuor iugerum possidens manibus suis colebat. Is cum in opere et arans ‚esset inventus, sudore deterso togam praetextam accepit et caesis hosti‚bus liberavit exercitum'. nulla potest esse dubitatio quin Eutropii verba ‚togam praetextam accepit' pro ea qua Ioannes Eutropiana sive exprimere sive circumscribere solet ratione verbis graecis ‚οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες' respondeant. qua re cum τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς et τὰ σύμβολα ita eandem rem significent ut alterum pro alterius interpretamento accipi possit, voce autem ἀπονιψάμενος Quintii consensus luculenter indicetur, verbis τὰ σύμβολα suppressis festinationem illam qua etiam inpransus adversus hostes properavit, melius etiam exprimi censeo. ut enim supra librarius eandem rem bis adferens lapsus est, sic hoc quoque loco statuendum videtur: sed libentius etiam crediderim verba τὰ σύμβολα a loco suo mota cum synonymis τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς iungenda atque totum locum ita rescribendum esse: ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος, ἀρχαῖς δὲ (an καίπερ ἀρχαῖς?) πολλαῖς καὶ τιμαῖς κεκοσμημένος. ὅτε ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν

οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς καὶ τὰ σύμβολα κομίζοντες· ἀπονιψάμενός τε πρὸ ἑστιάσεως κτέ.. reliqua menda quibus hoc fr. in P scatet iam a Valesio sublata sunt, nescio vero an pro voce Ἐχανῶν prorsus ignota potius Suidae τῶν ἐναντίων scribendum sit.

Fr. 14 V p. 789, 50 M p. 557. in marg. ΑΡΕΤΗ. 4 οὐλσίνους 6 τρύφη 8 VM χειρίζειν: P χαρίζειν M ἐπειδὰν δέ: †PV ἐπειδὴ δὲ vd. ad fr. 16 M 4 col. 2 1 κατίσχυναν 3 PV ἔτυχεν PV αἰσχίστοις

Fr. 15 V p. 789, 51 M p. 556. 2 κορνίλιος 3 M τὰς σιταγωγὰς Ῥωμαίων ὁλκάδας: †PV τ. σιταγωγοὺς Ῥ. ὁ.

Fr. 16 V p. 790, 57 M p. 558. in marg. ΑΙΜΥΛΙ°/. 2 χειροσάμεν 6 VM ἐπειπών: P ἐπι πῶν p. 558ᵇ 6 VM ὡς ἂν ὁμολογοῖτο πρὸς ἁπάντων Ῥωμαίους τῶν ὑπαρξάντων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων [ἧπερ ἐφέσει τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἐξενηνοχέναι τὸν πόλεμον. Ὁ γὰρ Αἰμίλιος ἐς τὴν ἁπάντων] τῶν παρόντων: uncis inclusa, quae V bene e Suida supplevit, desunt P: revocandum autem †ὅτι ante Ῥωμαίους cum PSuid. 10 VM πολλοὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένοι: †PSuid. π. καὶ ἐ. π. ἐ. σ. 12 V τούς τε παρ' αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαίων εἱστία, MSuid. τῶν Εὐρωπαίων πρέσβεις: †P τῶν Εὐρωπαίων ἐθνῶν πρέσβεις 16 VMSuid. ἐπιμελεῖς τε καὶ φιλοτίμους φαίνεσθαι: P ἐπιμελεῖσθαι κ. φ. φ.

Fr. 17 V p. 790, 67 M p. 561. in marg. ΣΥΛΛΑC, deinde ad p. 562 6 COΥΛΠΙ°/. p. 562 2 διέτριβεν 4 M ἀναιρῶν τε: †PV ἀν. δὲ 6 σούλπιον 9 μιθριδατη 12 ἀπαθῆι

Fr. 18 V p. 793, 68 M p. 562. 2 VM φόνοι: P φόβοι 3 VM Σύλλου: P συλλόγου 8 PV ἐπεξήει 10 ὠφελεία διέφθειρεν 11 κόυϊντον 12 VM οὐδετέρας μὲν γεγονότα μερίδος: †P οὐδ. μ. γ. στάσεως cum Dionis fragm. Vatican. (Gros t. II p. 204) 14 ἀλαβανοῖσ 16 ἐγχειρήμασιν 17 VM καταβαλὼν: P καταλαβὼν 18 ἐξουσία 21 δημοφελοῦσ 52 M νῦν δὲ — ἐπειδὰν (cf. ad fr. 16 M 4) τῶν ἐναντίων ἐκράτησεν, αὐτὸς ἀντ' ἐκείνου (i. e. Marii) ἦν: †PV ἐπειδὴ et ἐκείνων i. e. τῶν ἐναντίων modo laudatorum 23 ἐλαύνην col. 2 1 δικτάτορα 5 ἑπομένην quo de genere mendorum dixi ad fr. 21 M 3 6 ἀνηρηκότα 9 ἀρχαισίων M καίτοι Λεπίδου παρελθεῖν εἰς τὴν ὑπατείαν διὰ τοῦ Πομπηίου περὶ τὸν ἄνδρα σπουδὴν προσδοκωμένου: †PV διὰ τὴν Πομπηίου. iterum Mülleri typotheta articulum τὴν conpendio ap. V scriptum perperam legisse videtur 12 VM καὶ οἱ τὰ μάλιστα: P κ. οὕτω μ. 14 VM Πομπήιον: †P τὸν πομπηΐον 15 νεανίαι 18 καταγονίση 20 VM ἐς: †P εἰσ 28 ῥώμην 31 M ὡς ἂν δι' αὐτῶν τοὺς τῆς πόλεως ἱππεῖς διαχρήσηται secundum bonae graecitatis auctores: PV τοῖς τ. π. ἱππεῦσι, sed recte P fr. 155 M p. 599ᵇ 7 τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν καὶ ἀνέγκλητον διεχρήσατο 36 διέφθειρεν

Fr. 19 V p. 797, 71 M p. 563. in marg. CΕΡΓΙΟC. 1 MSuid. Κατιλῖνος: †VP h. l. et infra Κατιλινὸς 6 et 8 et 15 M εἰς: †PV ἐσ 11 †PM ἀνοσιουργίαν: V

ἀνοσιουργείαν 14 ἐπῆρεν 16 M καὶ τὸ συνειδὸς: +PV καὶ συνειδὸς. articulus autem omittendus est ut συνειδὸς antecedenti voci βάρη, quae item sine articulo posita est, plane respondeat 2 VM 'Ορεστίλλης: +P et Suidae ABVEMed. 'Αριστίλλης. vd. ad fr. 16 M 4 διέφθειρεν 8 θυγατριον π. σ. 11 M Μάνλιον: +PV Μάλλιον 12 ᾤχετο

Fr. 20 V p. 798, 75 M p. 557. in marg. ΦΟΛΟΥΪΑ. 4 M bene secundum Dionis verba emendavit τὸ αὐτῆς (sc. τῆς τοῦ Κικέρωνος κεφαλῆς) διανοίξασα στόμα: VP ἑαυτῆς 9 PV ὁρᾶτο 11 P εἴπερ p. 568 1 συνέβαινεν 2 M γυναιξὶν: +PV γυναιξὶ 3 παρῆγεν 5 bene suppl. M ex Dion. 47 14 2 Bekk. τὸ ὅλον quod deest PV ἀφῃροῦντο 6 VM ἀπέτρεφον: P ἀπέστρεφον 9 ἐστὸν ναυτικὸν 11 ἐδίδωσαν 13 ᾔτουν 14 VM γερόντων τε καί: +P γερ. κ. 17 VM 'Αττίας: P αἰτίας 18 δημοσίᾳ post τιμηθείσης V bene suppl. οὐσίαν ex Dione 47 17 6 19 VM τοιαῦτα: +P ταῦτα. ita etiam Dio 47 18 init.

Fr. 21 V p. 798, 77 M p. 568. 3 καίσαρϊούλιον p. 568[b] 3 πομπηΐῳ 4 ἡσυχῆι +PMSuid. βούλει: V βούλῃ 5 M νεὼς: +PV et Suidae V νηὸς 7 VM τὸν δὲ Π. ἀπ.: P om. δὲ 10 M στέργωμεν: PV στέργομεν, sed etiam in textu, cum ο et ω saepissime inter se commutentur, V στέργωμεν quod in Adn. proponit rescribere debebat.

Fr. 22 V p. 800, 79 M p. 569. in marg. ΤΙΒΕΡΙ/. 2 ἰδιωτάτῃ VM Dio ὧν ἔλεγεν οὐδὲν ὡς εἰπεῖν ἐβούλετο: pro οὐδὲν ὡς P et Suid.AV οὐδενὸς 4 VPSuid. ἀλλ': P ἀλλὰ 5 MDio λόγους: +PVSuid. λογισμοὺς τε add. M e Dione: +omitte cum PVSuid. 6 M προετίθετο propter Dionis προετείνετο 57 1 1: +PVSuid. προσετίθετο, quae lectio etiam eo firmatur quod quidam Suidae libri adiecerunt τούτῳ 7 VM ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον: P διατὸ ὑπερτεταγμένον 8 VM καὶ τὰ δημόσια σφετερίζοντας: +P καὶ τῶι δημοσίωι εἰσφέροντας sed supplenda etiam est vox πλείω ex Dion. 57 10 5 ,Αἰμιλίῳ γοῦν 'Ρήκτῳ χρήματά ποτε αὐτῷ πλείω παρὰ τὸ τεταγμένον ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἧς ἦρχε πέμψαντι ἀντεπέστειλεν ὅτι κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξύρεσθαι βούλομαι' p. 570 1 +PM κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξυρᾶσθαι (P ἀποξυράσθαι accentu quidem vitioso, at tamen suo loco posito) βούλομαι: V ἀποξύρασθαι, Suid. ξυρᾶσθαι, Dio l. modo l. ἀποξύρεσθαι quod tamen arcessi nolo, licet nonnumquam ε et α in P inter se confundantur (cf. ex. gr. infra l. 23 ἀνυβρίζων pro ἐνυβρίζων; supra fr. 50 M 8 χαρίζειν pro χειρίζειν; fr. 137 M p. 592 7 μᾶλλον τα pro μέλλοντα; fr. 180 M p. 606 17 δεσμῶν pro δασμῶν): nam ἀποξυρᾶσθαι bene procedit 2 VM ὥστε ὀρχηστήν τινα τοῦ δήμου ἐλευθερωθῆναί ποτε βουληθέντος: P ὀρχιστὴν et βουληθέντα (cf. ad fr. 21 M 3). ceterum vitiosius etiam ap. Suidam qui idem βουληθέντα legit verba τοῦ δήμου exciderunt 5 VM ὡς ἐν

ἰδιωτείᾳ: †PDio 57 11 7 ὡς καὶ ἐν ἰ. 10 †PV ἐσθῆτι atque ita semper P: V ubique vitiose ἐσθῆτι M χρῆσθαι: †PV χρᾶσθαι quod idem praebet Xiph. in cod. Coisl.; similiter etiam P ἐχρῶτο pro Mülleri ἐχρῆτο fr. 82 p. 571 9 14 ἐξήλασεν 18 κοινῇ 20 κοινηγίων 23 M ἐνυβρίζων: VP ἀνυβρίζων 27 ἀνεῖλεν p. 570ᵇ 1 VM ἐκάλει: †P multo fortius et significantius ἐπεκάλει 5 M et V in margine cum Dione 58 11 1 ὡς καὶ διὰ τούτου ἄν τις τὴν ἀνθρωπείαν ἀσθένειαν κατεῖδε: †P et V in textu ὡς κ. δ. τ. αὖθις τ. ἀ. ἀσθ. κατιδεῖν quae excerptori cum maxime conveniunt; exhibenda autem sunt non Dionis sed Ioannis verba 9 VM ἐς: †P εἰς MV τὰς κατ' ἔτος ἀρχαιρεσίας: P κατέθος i. e. κατ' ἔθος quod etiam stare possit 15 διωκήσατο 16 αἰσχρᾶ

Fr. 23 V p. 802, 82 M p. 571. in marg. ΓΑΪΟΣ. 3 MSuid. τὰ τοῦ Τιβερίου: PV om. τοῦ, sed 18 uterque τὰ τοῦ Τιβερίου 5 ἡμέρα 7 ἐλάμβανεν 9 M ἐχρῆτο: †PV ἐχρῶτο cf. ad fr. 79 M p. 570 10. quamquam infra l. 17 etiam in P legitur ἐχρῆτο 12 παρεσκεύαζεν VM cum Dione τοιούτῳ τότε αὐτοκράτορι οἱ Ῥωμαῖοι παρεδόθησαν: †pro τότε P habet τε copulativum quo seriem narrationis continuare solet cf. fr. 79 M p. 570ᵇ 5 13 VM ὥστε τὰ τοῦ Τιβερίου ἔργα, καίπερ χαλεπώτατα δόξαντα γεγονέναι, τοσοῦτον τὰ τοῦ Γαΐου, ὅσον τὰ τοῦ Αὐγούστου παρ' ἐκεῖνα (ita Dio 59 5 1; V παρ' ἐκείνου) παρενεγκεῖν: †PSuid. παρ' ἐκείνου (vitiose Suid. ABE παρ' ἐκείνῳ) παρήνεγκαν, nam nimis iterum Dionem editores secuti sunt. videtur autem scribendum esse cum Dione l. l. τοσοῦτον παρὰ τὰ τοῦ Γαΐου 19 τραγοδῶν 23 VM Dio 59 8 7 ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις: P deest ἐν 24 καλπουρίνωι 25 ἀνήρει 27 M Λολίαν, V Λολλίαν: †P λολλίαν παυλίναν (l. Παυλῖναν) cum Dione 59 12 1 28 μεμνόνιον 32 M πολλάκις Γερμανικὸς: †PV π. καὶ Γ. 34 VP μετερρύθμιζεν 36 P ἀντέστραπτεν

Fr. 24 V p. 805, 85 M p. 572. in marg. ΚΛΑΥΔΙΟΣ 2 M cum Dione 60 2 1 et Suida ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἤσκετο: sed cum elegantiora haec pro excerptore sint, accuratius codicis vestigiis, ut etiam V fecit, insistendum atque praeeunte P legendum iudico: †ἐν παιδείᾳ τε ἤσκ. in sequentibus (l. 3) utrum cum V τὸ δὲ σῶμα, nam Mülleri τὸ δὲ δὴ σ. Suidae debetur et Dioni, an cum codice qui rationem illam inter μὲν et δὲ intercedentem frequentissime neglegit, τό τε σ. scribendum sit, ambigitur certe 4 pro Mülleri et Dionis ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶν ὑποτρέμειν cum VP legendum est †καὶ τ. κ. κ. τ. χ. ὑποτρέμων p. 573 1 M cum Dione l. l. et Suida καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ φωνήματι ἐσφάλλετο: †PV ἐξ οὗ δὴ καὶ τῷ φρονήματι (P τω φρωνήματι) ἐσφ. coni. V in Adn. p. 117: ‚Lege φωνήματι ex Dione in lib. 60'. ut igitur φωνήματι restituatur, licet φρονήματι sensu minime careat, retinendum tamen censeo, ut Ioannis, non Suidae aut Dionis verba legantur, ἐξ οὗ δὴ quae iam secuntur ap. M p. 573 2 καὶ οὐ πάντα — 6 ὑπὸ τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναι-

χῶν αἷς συνῆν ἐκακύνετο, optime ex Suida atque ex Dione deprompta sunt: nos vero, quoniam de manu Ioannis quaeritur et verbis ipsis, pro eis legimus cum PV† τοιοῦτός τε ὢν ὑπὸ τῶν δούλων καὶ τῶν γυναικῶν αἷς συνεκάθευδεν ἐκακύνετο, atque verius legi cum PV δούλων quam cum M ἐξελευθέρων, ex subsequentibus patet l. 8 περιφανέστατα γὰρ ἐγυναικοκρατήθη καὶ ἐδουλοκρατήθη; magis etiam συνῆν grammaticorum interpretamentum redolet quam συνεκάθευδεν 9 M et V in Adn. cum Dione ἅτε ἐκ παίδων ἐν νοσηλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφείς: PV in textu Suid. ἅ. ἐ. π. ἐ. ἀσφαλείᾳ κτέ.. an ἀσθενείᾳ? 10 †PMSuid. εὐήθειαν: V εὐηθείας 11 VM Suid. προσεποιεῖτο: P ἐποιεῖτο VMDio ὅπερ που καὶ αὐτός: P et omnes Suidae ὅπερ τοῦτο κ. α. ὡμολόγησεν 12 M cum Dione 60 2 5 τῇ τηθῇ Λιουίᾳ, πολὺν δὲ καὶ τῇ μητρὶ Ἀντωνίᾳ, V τ. τ. Λ. π. δ. κ. τῇ μ. τῇ Ἀντ.: †P. τῆιτθητηι (i. e. τῇ τηθῇ τῇ) λιουία (l. Λιουίᾳ) κ. τ. μ. τῇ αντωνίαι coni. eis quae exposui ad fr. 18 M § 1 1 13 MSuid.Dio συνδιαιτηθείς: †PV ἐνδιαιτηθείς 16 συμμίξεσιν 18 δηλίαν

Fr. 25 p. 806, 88 M p. 573. col. 2 4 ἐπισίμων 18 VM cum Dione 60 17 8 καὶ ἐπιτροπείας πάντα τε [M etiam ex Dione addit τἄλλα] ἀφειδῶς πωλεῖν: P κ. ἐπιτροπᾶς πάντες ἀφ. π. 18 VM εἰς: †P ἐσ 19 M cum Dione τὰς τιμὰς διατάξαι: †PV ut iam Ioannis verba legantur τινὰ διατ. praecedentibus tamen his Dionis quae P servavit, V festinantius praeteriit ἀπὸ βήματος (ἀποβήματος) 20 παρελθοῦσα 21 μὴ γνυμένη 25 οἰκείματοσ 26 καθεζομένη 29 ἐξωθεῖσα 30 ασιατικοὺς. cf. quae exposui ad fr. 21 M 3

Fr. 26 V p. 809, 90 M p. 574. in marg. ΝΕΡΩΝ, deinde ad l. 4 ΧС et ad p. 575ª 12 ΚΑΤΕΛΛΑ. 1 βασιλεύσαντος 2 διώκουν 6 ἠγανάκτησεν 7 M cum Suida καὶ αὐτὸν Πιλάτον τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον σιδηροδεσμίους: †PV καὶ τὸν Π. σιδηροδεσμίους 9 M suppl. e Suida καθίσας ἐπὶ τῆς συγκλήτου: †omitte cum PV 13 ἔπραξεν 14 PV κατέκλεισεν M cum Suida τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἀπέλυσεν: †VP τ. δ. π. τ. Ἀ. ἀπέλυσεν, quod satis est cum coniunctim supra l. 7 et 10 bis iam laudati fuerint. pergendum vero cum PV ὕστερον δὲ τὸν Πιλάτον τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμεν (col. 2 14), nam quae hucusque ap. M leguntur, e Suida petita sunt col. 2 16 VM Πέτρον μὲν ἐσταύρωσε, Παῦλον δὲ τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμε: †P π. μ. ἐσταύρωσεν (sed leg. propter sequentia τὸν μὲν Π. ἐ.), τὸν δὲ παῦλον τ. κ. ἀπέτεμεν 22 M εἰς: †PV ἐσ M μετεβέβληκεν: †PV μεταβέβληκεν 24 τρέπον 25 VM λοῦτρον μὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ζηλοῦντι τῆς πολυτελείας καὶ ἐκδιαιτήσεως τοῦ Καλιγόλα (V τοῦ Καλλιγόλα): P τῶι καλλιγούλα, quibus in verbis cum iterum vitiosa illa casuum attractio inesse videatur quam ad fr. 21 M 3 notavi, iam propono τὸν Καλλιγόλαν (χαλλιγούλα etiam P fr. 106 M 2) coni. Dionis (Xiphil.) verbis 61 5 1: ὡς δ' ἅπαξ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐπεθύμησε, καὶ ὑπερεβάλετο. 30 χαλωιδίοισ 31 βαφῇ 34 ωδάσ VM ἀναλαμβάνοντα σκευὴν νῦν μὲν κιθαριστῶν: P ἀ.

σκηνὴν νῦν μετὰ κ. 35 τραγωδίασ 37 VM παρεῖχε τοῖς θεωμένοις: P παρεῖχεν τοισ δεομένοισ p. 575ᵃ 1 VM γυναῖκας οὐ μόνον τῶν εἰς τὸν δῆμον καὶ τοὺς ἱππεῖς τελούντων: γ. ο. μ. τὸν ε. τ. δ. κ. τ. ἵππουσ τελοῦντασ 4 ἠνάγκαζεν 7 VM ἐς: †P εἰσ PV παρῆει 8 PV Φορίους 11 M cum Dione [Xiph.] 61 19 2 Αἰλία γοῦν Κατέλλα: P δειλαια γοῦν κατελλα, V Δειλ. γ. Κ. sed recte latine vertit ‚Aelia certe Catella' 14 ὀρχήσατο 15 VM οἵ τε ἄλλοι τῶν ἐπιφανῶν ἢ διὰ γῆρας ἢ διὰ νόσον οὐδὲν ἰδίᾳ ποιῆσαι δυνηθέντες: †P et Dio (Xiph.) 61 19 2 οἵ τε ἄ. τ. ἐ. οἱ δ. γ. ἢ νόσον κτέ. 16 ἦδον 18 M ἐπί τε τῷ γενείῳ τὸ πρῶτον ψιλωθέντι, V ἐ. τ. τ. γ. τῷ πρ. ψ.: †P ἐ. τ. τ. γενίωι (l. γενείῳ) πρῶτον ψ. 25 μουσόνιόν 28 M ἄριστοι τὸν βίον: PV ἄ. βίον 30 βρετανικὸν, tamen in fr. 82 M 32 βρεττανικὸς scribit 32 VM cum Xiph. 61 7 4 ὡς δεινὸν μὴ μόνον ἀκούεσθαι ἀλλὰ καὶ ὁρᾶσθαι: P ὡ. δ. μ. μ. ὁρᾶσθαι ἀ. κ. ἀκούεσθαι 34 PV ἀνεωγμένοι 36 VM Ὀκταβίαν: †P ὀκταβίαν τὴν τοῦ κλαυδίου θυγατέρα 38 ἀπέκτεινεν 39 VM εἰς: †P ἐσ 41 VM λανθάνειν: P μανθάνειν cf. fr. 189 M p. 610ᵇ 2 43 VM γυναῖκας ἐξ ἐπηρείας ὑβρίζων: †P αἰσχύνων quod praestat quia modo l. 39 ὑβρίζων τὰς γυναῖκας legebatur ἑταιρίσιν 44 VM Ἀγριππίνη (l. Ἀγριππῖνα): P ἀγρίππα 45 ἐχρημάτιζεν 47 M Ἀγριππίνη: †PV ἡ Ἀγρ. ($\overset{\pi}{\text{αγρι}}$) p. 575ᵇ 5 παλλακίσιν 7 VM Ἀγριππίνης ἀφαιρεῖται τιμὴν: P ἀγρίππα ἀφ. τημην 11 φαρμακείας 14 ἀνικλήτωι, sed infra 18 ἀνίκητε 17 VMXiph. 61 18 5 περιερρήξατο: P $\overset{o}{\pi}$ ἐρρήξατο 18 PV ἔτεκεν

Fr. 27 V p. 814 (M omisit). Ὅτι διὰ τὸ μῖσος τὸ πρὸς Νέρωνα πολλοὶ τὰς φλέβας ἀποτέμνοντες διεφθείροντο.

Fr 28 V p. 814, 94 M p. 576. in marg. ὌΘΩΝ. p. 577 1 κατὰ τὸν τῆσ ἐκδιαιτήσεωσ ὁμοιότροπον 4 γέγονεν

Fr. 29 V p. 814, 97 M p. 577. in marg. ΒΙΤΕΛΛΙ°/. 4 οὐχ' ἥκιστα 5 M et Suid. v. Βιτέλλιος: πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς σῖτον ᾑρεῖτο: †VP et Suid. v. ᾑρεῖτο: ἐσιτοποιεῖτο neque adsentior Müllero qui: ‚At quum (Suidae) locus' inquit ‚vocis ᾑρεῖτο gratia adducatur, patet illud ἐσιτοποιεῖτο non esse genuinam Ioannis vocem, sed eius interpretamentum, monente Küstero et Bernhardyo'. iam adscribo hunc locum: Ἡιρεῖτο. ἐπεθύμει, ἐλάμβανε. Πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἐσιτοποιεῖτο κτέ.. quo quidem perlecto nemini spero dubium fore quin etiam altero loco, unde hic profectus est, posteaquam principio ἐσιτοποιεῖτο in textu scriptum, sed explicationis caussa ad marginem σῖτον ᾑρεῖτο, ἐλάμβανε adnotatum fuerit, haec glossa postea et genuinae lectionis locum in textu occupaverit et huic alteri loco praefixa sit. multo enim exquisitius esse ἐσιτοπ. quam illud σῖτον ᾑρ., testetur vel ipse Suidas qui v. Σιτομετρεῖν: — καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ Ξενοφῶντι τὸ τροφὴν

λαμβάνειν. de simili autem re iam supra disserui p. 3 et disseram ad fr. 189 M 3
7 M cum Suid. vv. Βιτ., σῖτον ἠρ. et ἀπετρύετο: καὶ παρὰ τὰς τῶν δείπνων παρασκευὰς τὸ πολὺ (sed τὸ πολὺ tantum vv. Βιτ. et ἀπ., v. σῖτ. legitur cum PV τὰ πολυτελῆ) τῶν δημοσίων ἀπετρύετο: †PV τὰ πολυτελῆ τῶν δημοσίων ἀπετρώγετο. videtur quidem Müllero ἀπετρώγετο item e glossemate profectum esse, at audias Küsterum ad v. σῖτ. ἠρ. ita adnotantem: ‚apud Ioh. Antiochenum rectius scriptum est ἀπετρώγετο, ab ἀποτρώγω, comedo, consumo'. 9 VMSuid. ἱστόρηται: P φασὶ 11 VM ἐξερευγόμενος: †PSuid. ἀπερευγόμενος (P ἀπεριγούμενόσ) μόνω 13 M Βίβιος: †PVSuid. Βέβιος χρίσσος 15 VMSuid. ἐς τόδε γοῦν καὶ τὸ παρὰ τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον: P ἐστόδετὸ δεῖπνον 17 γεγονῶσ 19 MSuid. ὄρνις: †PV ὄρνεις

Fr. 30 V p. 817, 99 M p. 578. in marg. ΒΕϹΠΑϹΙΑΝ°/. 5 σκόματα 6 δῆμον 7 γαλινῶσ

Fr. 31 V p. 817, 102 M p. 578. in marg. ΤΊΤΟϹ. 1 VM Ὅτι Τίτος Οὐεσπασιανοῦ υἱὸς: †P Ὅ. τ. οὐβεσπασιανοῦ υἱὸς, ex quo, cum idem ante Βεσπ. in codice scriptus fuerit, Ὅ. Τ. ὁ (aut ὁ τοῦ) Β. υ. restituendum esse patet 4 πολεμικότατος 6 γλώττη 7 τραγωδίασ ἑλλάδι φωνῆ

Fr. 32 V p. 817, 103 M p. 578. 1 ηρήκει 2 παλαιστίνη 4 τουστεφάνουσ

Fr. 33 V p. 817, 106 M p. 579. in marg. ΔΟΜΕΤΙΑΝ°/ 2 M Καλιγόλᾳ, V Καλλιγόλᾳ, P καλλιγούλα cf. supr. fr. 90 M p. 574ᵇ 25 9 κολάσεσιν 10 VM ταχέως γοῦν πρὸς ἁπάντων μῖσος ἐφειλκύσατο: †P et Suid.A τ. γ. τὸ πρὸς ἁ. μ. ἐφ. (P vitiose ἐφειλκσατο) 11 †PM τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ πατρὸς: P τ. ἀ. καὶ πατρὸσ 14 MSuid. ὑπέμεινεν: †PV ὑπέμενεν, nam et praecedit ἐμίαινε et sequitur ἀπείχετο 15 καπιτόλιον 16 VM ἀνδριάντων στάσιν ἢ ἐκ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πεποιημένων: ἢ quod P deest, palmaris est emendatio Valesii de qua supra dixi p. 2 17 M ἀπέσχετο: †PVSuid. ἀπείχετο 18 ἤγαγεν

Fr. 34 V p. 818, 111 M p. 580. in marg. ΤΡΑΪΑΝ°/.

Fr. 35 V p. 818, 113 M p. 581. in marg. ΑΔΡΙΑΝ°/. 3 γλώττη 4 †πραότητι

Fr. 36 V p. 818, 115 M p. 581. in marg. ʼΑΝΤΏΝΙ°/. 1 P ubique vitiose ἀντώνιος 2 νουμα 5 ἄριστα ἐντιμότατα 8 sq. VM ἔν γε μὴν τοῖς πολεμικοῖς τὴν ἀπὸ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ τοῦ κερδαλέου δόξαν θηρώμενος, φυλάττειν σώους ἤπερ εἰς μέγεθος ἐκφέρειν τοὺς τῆς ἀρχῆς ἐγίνωσκεν· ἄνδρας, ὡς ἔνι μάλιστα πλείστην τοῦ δικαίου ποιουμένους ἐπιμέλειαν, ταῖς τῶν δημοσίων ἐφιστὰς διοικήσεσι, τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἡγεμόνων ταῖς παρ' αὐτοῦ τιμαῖς ἀμειβόμενος, τούς γε μὴν φαύλους δίχα τινὸς τραχύτητος τῶν κοινῶν ἀπελαύνων πραγμάτων. quae verba cum expressa sint ex Eutropianis VIII 8 (Verheyk): ‚in re militari moderata gloria, defendere magis pro-

vincias quam amplificare studens, viros aequissimos ad administrandam rempublicam quaerens, bonis honorem habens, improbos sine aliqua acerbitate detestans', M. ut ad verbum concinant, cum Leunclavio et Küstero ad Suid. v. Ἀντωνῖνος post τοὺς τῆς ἀρχῆς vocem ὅρους, quae Eutropianae ,provincias' respondeat, supplendam statuit. sed cum graeca Ioannis verba ubique metaphrasis potius Eutropii quam versio sint, iam acquiescere poterat in observatione Valesii qui in Adn. p. 117 metaphrasten ait legisse in Eutropio: ,defendere magis provinciales quam amplificare studens': quare lege et interpunge cum PSuid.† ἕν γε μὴν —— ἥπερ (vitiose P εἴπερ) εἰς μ. ἐκφ. τοὺς τ. ἀ. ἐγίνωσκεν ἄνδρας· ὡς ἔνι —— ποιούμενος ἐπ., —— δι. (P διοιχήσεσιν) κτέ.. quo facto, apte potest verti cum Bernh.: ,In bellis iustitiae gloriam commodis suis praetulit, civiumque suorum saluti potius consulere quam eorum numerum amplificare studuit. Iustitiae summam rationem ita habuit ut bonos viros administrationi reip. praefecerit, virtutem honoribus remunerans, malos sine ulla asperitate a rep. removerit'. 17 VMSuid. ἀλλοφύλων: P ἄλλων   18 VM ὡς: P ὡ   19 ἐπιτρέπων τάστε   p. 582 1 sq. VM τὴν μὲν ἑαυτοῦ περιουσίαν εἴς τε τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φίλων ἀπανάλωσε δωρεάς· τῷ δὴ δημοσίῳ θησαυρῷ πλῆθος παντοδαπῶν ἀπέλιπε χρημάτων: †PSuid. τῶν δὲ (Suid. minus bene τε) δημοσίων θησαυρῶν π. π. ἀπ. (vitiose P ἀπέλειπε) χ.   5 M ἁπάντων αὐτοκρατόρων: †PV ἁπ. τῶν αὐτ.

Fr. 37 V p. 821, 116 M p. 582. in marg. ΜΑΡΚΟϹ.   2 σιωπῇ   ῥάδιον   3 ἐξησουμένου   M cum Suid. ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας: †PV deest ἤδη   6 ἐπαινεῖ   7 μιμητὴς οὐ μόνον τῶν κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν   9 κομιδῆι   10 †PMSuid. ἐξέλαμπεν: V ἐξέλαμψεν   13 ἐκείνω ἐφύλαξεν   16 ἰσηγορία   17 ἐβίωι   VMSuid. οὐδὲν τῇ ἐσποιήσει τοῦ βασιλείου γένους ἀλλοιωθείς: P οὐδ. τ. ευποιήσει κτέ. et Suidae V οὐδ' ἐν τῇ εὐποιήσει. dubito num substantivum ἐσποίησις reperiatur: neque magis εὐποιήσει placet. malim cum litterarum ν. μ et υ formae in libro simillimae sint (cf. ex. gr. supra fr. 90 M p. 574ᵇ 34 ubi P σκηνὴν pro σκευὴν, et infra fr. 173 M p. 604 7 ubi P ἀμνήτως pro ἀμυήτως), ἐν- vel ut recte scribitur ἐμποιήσει   21 VM ἐλευθέριος: †Suid. ἐλεύθερος atque ita etiam P, non ἐλευθέρως, ut adnot. Bernhardy   22 VM ἀγαθὸς δὲ: P ἀγ. τε

Hactenus vero cum ea pertineant quae inde a fr. 68 M a Dione Cassio mutuatus est Ioannes, iam paulisper subsistamus. neque desunt variae lectiones satis insignes quas in textumne recipias possis haerere, ut fr. 75 M p 567 4 P et Xiphilini διανοίξασα pro Dionis 47 8 4 διοίξασα; ib. p. 568 13 τελευτησάντων pro D. 47 17 5 τελευτώντων; fr. 85 M p. 573 6 δούλων pro Dionis 60 2 4 ἐξελευθέρων quoniam apud utrumque περιφανέστατα γὰρ ἐγυναικοκρατήθη καὶ ἐδουλοκρατήθη subsequitur; ibid. 13 ἐνδιαιτηθεὶς pro Dionis l. l. § 5 συνδιαιτηθεὶς; 14 συμποσίοις et συμμίξεσιν pro Dionis (§ 6) πότοις et μίξεσιν; 15 διέκειτο pro D. προσέκειτο; 22 οὐκ ὀλίγα καὶ δεόντως ἔπραττεν ὁσάκις pro D. 60 3 1 οὐκ ὀλ. κ. τῶν δεόντων ἔ.

ὁπότε; quamquam mirum in modum excerpsisse interdum Ioannem testentur haec eius verba fr. 82 M 7 τήν τε ἑαυτοῦ τιθήνην ἐπιτιμήσας ἀνοίας ἐς ἀνάγκην ἑκουσίου θανάτου κατέστησεν conl. D. 59 3 6 ἐκείνην τε γὰρ ἐπιτιμήσασάν τι αὐτῷ ἐς ἀν. κτέ.. quod autem magna cum fide, ut ex. gr. ex M fr. 82 conl. D. 59 5 sq. animadvertere licet, Ioannes ubique Dionis verba in brevius contraxit, maximi momenti sunt eius fragmenta, ubi aut fr. tantum e Dione excerpta extant aut Xiphilinus in partes vocandus est. ita cum fragmento 68 M duo Dionis fr. Vatic. (A. Mai ed. Rom. p. 550, 551; E. Gros II p. 204—206) eisdem fere verbis contineantur, ita tamen ut Ioannes accuratius excerpsisse videatur, veri simillimum est etiam reliqua quae Ioann. ibi habet, ex Dione arrepta esse. pariter Ioannes maiore cum fide quam Xiphilinus auctoris sui verba servavisse videtur, nam vide ipse, utrius verba magis tibi arrideant, in his exemplis: fr. 90 M p. 575 9 κάτω ἑστηκότας καὶ τοιαῦτα δρᾶν ἀναγκαζομένους ὧν ἔνια οὐδὲ ὑπὸ ἄλλων γινόμενα πρόσθεν ὁρᾶν ἠνείχοντο conl. Xiph. 61 17 4 κ. τε ἑστ. κ. τ. δρῶντας ὧν ἔ. οὐδ' ὑπ' ἄλλων γινόμενα ἐθεώρουν; ibid. 11 ᾖδον κατὰ χοροὺς ἱστάμενοι conl. Xiph. 61 19 2 ἐχορῴδησαν; fr. 97 M p. 577 5 πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἐσιτοποιεῖτο καὶ παρὰ τὰς τῶν δειπνῶν παρασκευὰς τὰ πολυτελῆ τῶν δημοσίων ἀπετρώγετο· — συνεχῶς μὲν καὶ ἀπλήστως ἐμφορούμενος, συνεχῶς δὲ ἅπαντα ἀπερευγόμενός τε καὶ ἐξεμῶν conl. Xiph. 64 2 2 τὸ πλεῖστον καὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἐδαπάνα ἀπλήστως τε ἐμφορούμενος καὶ συνεχῶς πάντα ἐξεμῶν: ultima certe fr. 88 M p. 573[b] 23 usque ad fin. apte Valesii et Xiphilini excerptis (Dio 60 31) adici possunt. Sed iam ad Ioannis fr. revertor.

Fr. 38 V p. 822, 120 M p. 584. in marg. ΚΟΜΟΔ°/. 5 MSuid. τὰς προσηγορίας: VP τὴν προσηγορίαν 8 αὐρηλλιοσ 9 λεοντῃ 10 δημοσία 13 ἐτράπει 17 M καθεύδων γάρ: †PVSuid. κ. δὲ

Fr. 39 V p. 822, 123 M p. 586. in marg. ΪΟΥΛΙΑΝ°/. 3 χρεπάλαις 4 ἐπιμελεία M ῥᾳθύμως: P ραθύμωσ, V ῥαθύμος

Fr. 40 V p. 825, 125 M p. 586. 1 VMSuid. ἦν Λιβός: P λίβασ, sed om. ἦν cum Herodian. 2 9 2 3 σκληρῶ 4 VMSuid. πόνους τε ἀνέχων ῥᾷστα: †P et Suid. (Med. v. Σεβῆρος: sed ABEMed. v. ἀνέχει) πόνοισ τ. ἀ. ῥ. (P ρᾶστα): qua re cum Herodian. II 9 2 leg. πόνοις τε ἀντέχων ῥ.

Fr. 41 V p. 825, 129 M p. 588. in marg. CΕΒΗ͂ρ° 4 M προέφερεν: PVSuid. προσέφερεν 5 VM καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας: P κ. τῶν (ita et Suidae A) κ. ἔ. π. τε ἢ γ. ὑ.. legendum cum Herod. 3 8 7 πλούτῳ ἢ γένει

Fr. 42 V p. 825, 132 M p. 589. in marg. 'ΑΝΤΩΝΙΝΟC et ad 590 42 ΑΔΥΕΝΤΙ°/ et ΜΑΚΡΙΝ°/. p. 590 4 κατέλαβεν 7 M οὕτω τε (sed infra in not. δὲ): †PVSuid. οὕτω τε καὶ 10 VM ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν χαίρειν λεγόμενος: †PSuid. deest χαίρειν illud tacite neque satis apte a V ex Herod. 4 7 6 invectum, ubi legitur .συστρατιώτης τε ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον ἢ βασιλεὺς καλούμενος χαίρειν

προσεποιεῖτο' 13 κοσμίσας 14 ἀχιλέα 23 PV ὑπερέχαιρεν P πανυχίζων 26 ὀργίλωσ 35 ἐπαφῆκεν †PMHer. 4 9 6 πᾶσαν τὴν ἐν μέσῳ (P μέσων) νεολαίαν: V om. τὴν 40 μεσοποταμία 42 M Ἀδούεντον, V Ἀδουέντιον: P ἀδυέντιον

Fr. 43 V p. 829, 137 M p. 592. 3 VM χρώμενος, ὑπὸ: †P χ. καὶ ὑ. τυμπάνουσ καὶ αὐλοὺσ 5 M Μαισά, V Μαῖσα: P μεσα 6 PV μεταμφιάσασθαι 7 VM μέλλοντα: P μᾶλλον τα 9 ἄλλω 14 ἑκατόμνας 18 ἀπέκτεινεν 19 σκόπτοντασ 20 VM θεοὺς αὐτοῦ: †P θ. αὐτοὺσ, nam Herod. 5 3 6 habet τόν τε θεὸν αὐτὸν ἐπιστήσας ἅρματι 23 μετὰ παντοδαποὺσ δαδουχίασ VM προεπόμπευον: P προσεπόμπευον col. 2 1 M ἱδρύσθησαν: †PV ἱδρύθησαν 3 PV ζῶα 5 M δὲ ἑωρᾶτο, V δ' ἑωρᾶτο: P δὲ ὁρᾶτο 6 προήει 7 προσώπων ὡραίων 8 M Μαισά, V Μαῖσα: P μέσα i. e. †Μαῖσα

Fr. 44 V p. 829, 138 M p. 592. in marg. ἈΛΈΞΑΝΔΡΟϹ. 3 διδασκάλουτε 4 παλαίστρασ 5 VM εἴθιζεν ex Herod. 5 7 5: P deest 6 M μετεγίγνωσκε: †PV μετεγίνωσκε ut fere 7 VM πάντας τοὺς ἀπὸ τῆς σκηνῆς: †P πάντα τὰ ἀ. τ. σ. ut fr. 142 M p. 594ᵇ 8 P βουλόμενος — μηδὲν αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεωσ εὐγενοῦσ. extat etiam ap. Her. 5 7 6 πάντα τὰ 10 ὀρχιστήν 12 ἐνεχείριζεν 13 παντασδε 17 περιδεραίοισ χρυσοῖσ

Fr. 45 V p. 830, 140 M p. 593. in marg. ἈΛΈΞΑΝΔΡΟϹ. 2 εκείνη 6 πράον 7 τεσσαρισκ. 11 ἠτιᾶτο 13 πολλὰσδὲ

Fr. 46 V p. 830, 142 M p. 594. in marg. ΜΑΞΙΜΙ͂Ν°/. col. 2 1 ἐξουσία 3 M cum Herod. 7 1 3 μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς [χρείττονα]: †PV μηδὲν α. π. ἐ. σ. εὐγενοῦς cf. fr. 138 M 7

Fr. 47 V p. 833, 144 M p. 594. 3 μαξίμου 4 VM cum Her. 7 1 12 οὕτω: P αὐτῶι

Fr. 48 V p. 833, 145 M p. 594. 4 ἦν ἐστινδεῖν 9 ἔμελλεν †PM cum Herod. 7 3 5 εὐδαιμονεῖν: V εὐδοκιμεῖν 12 VM ἐπεὶ δὲ: †P ἐπειδὴ (leg. ἐπεὶ δὴ) 13 παραστήσασ· ωήθη 14 ειστινα p. 595 2 ὄψεισ 3 M εἰς: †PV ἐς 5 πράττοντασ

Fr. 49 V p. 834, 149 M p. 598. in marg. ΔΈΚΙ°/. 2 †PV τοὺς τὰ Χριστιανῶν δοξάζοντας ἐθανάτου καὶ τοὺς οὐ θεοὺς προσκυνεῖν ἠνάγκαζε (P ἠνάγκαζεν). verba οὐ θεοὺς pro uno substantivo sunt accipienda ac verum tetigit V qui vertit ,utque deorum simulacra adorarent coëgit': quod cum fortasse durius Müllero visum sit, nam nihil de ea re dicit, tacite post προσκυνεῖν invexit θέλοντας.

Fr. 50 V p. 834, 155 M p. 599. in marg. ΑΥΡΗΛΙΑΝ°/. col. 2 1 πολλὺ 2 θανάτω 9 ἐξιτίλων

Fr. 51 V p. 834, 162 M p. 600. in marg. ΚΑΡΊΝ°/. 2 φέρων 8 τρυφῆ ἐκδεδιῃτημένωι p. 601 3 VM πραττούσῃ: †P et omnes Suidae libri πράττοντος. de lectione diiudicari non potest, sed refutandus certe est M qui in not.: ,In media sententia' inquit ,excerptor substitit [idem vd. fr. 50 M init., 67 s. f.], quod quae sequebantur ap. Ioannem, reservata essent Excerptis de Virtutibus. Excidit probabiliter solenne illud: Ζήτει ἐν τοῖς Περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας'. quid, num excerptor relegare poterat ad eum ipsum librum, ex quo haec deprompserat? an putavit vir doctissimus exempla virtutum separatim scripta fuisse? sed vd. adscript. in marg. κακία ad fr. 26, ἀρετὴ ad fr. 50 M.

Fr. 52 V p. 834, 165 M p. 601. in marg. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝ°/, ad l. 5 CH et ad 10 Π^ε ΗΘΩΝ ΚΑῚ ΤΡΌΠΟΥ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝ/ ΚΑῚ ΤΩ͂ ΚΑΙΣΆΡ/. 3 VM τῷ: P τὸ 5 PV χημίας 9 VM μήτε: †PSuid. μηδὲ (P μὴδε) 14 ἐπιμελεῖσ p. 602 2 μετεσχέσασε̄

Fr. 53 V p. 837, 166 M p. 602. in marg. ΕΡΚΟΥΛΙ°/.

Fr. 54 V p. 837, 168 M p. 602. in marg. ΚΩΝϹΤΆΝΤΙΟϹ. 6 ἡσύχω col. 2 4 τῶν ἁπάντων οὕτωι 6 ἄρυγυρον 7 VM κεκτῆσθαι: P καὶ κτῆσθαι 13 τὴν γαλατῶν 16 †πραότητι [Quod seq. ap. M fr. 169 non legitur in Exc. de Virt., sed de ins..]

Fr. 55 V p. 838, 170 M p. 603. in marg. ΚΩΝϹΤΑ^Τ Ν. 1 VM Ὅτι Κωνσταντῖνος, ὥς φησιν οὗτος ὁ Ἰωάννης, τῆς: P Ὅ. ὡσ φ. οὖτ. ὁ Ϊ. ὥστῆσ 6 μειονεκτήμασιν 10 VM οὐ γὰρ ῥᾴδιον εἰπεῖν: P deest ῥᾴδιον VM ψυχῆς: P τυχησ 11 VM πολεμικῶν: †P π. ἔργων 12 τύχη 13 ἐπιστήμη 14 χρωμένωι cf. fr. 21 M 8 col. 2 5 VM ἀπέλιπεν: †P ἀπέλειπεν, nam sequitur ἔχαιρε δὲ 6 μαθήμασιν 7 λόγοισ 18 τῆσ τύχησ ἀποφαίνειν

Fr. 56, 57 V p. 838, 172 M p. 603. in marg. ΚΩΝϹΤΑϹ et initio et ad p. 604 6: praeterea ad p. 604 11 ΚΩΝϹΤΆΝΤΙΟϹ. p. 604 8 M τοῖς τε γὰρ: †PV deest γὰρ

Fr. 58 V p. 841, 173 M p. 604. in marg. ΒΡΕΤΑΝΊΩΝ. 3 VM τῆς ἐν τοῖς: P τοῖσ ἐντοῖσ 7 ἀμνήτωσ cf. ad fr. 116 M 17 8 †PM ἀλλὰ: V ἅμα 9 γήρα

Fr. 59, 60 V p. 841, 175 M p. 604. 3 βαροῖσ 6 M ἤπιος καὶ γαληνός: †VP ἠπιός τε καὶ γαληνὸς (P γαλ^ο ιν) 9 †πραότητοσ

Fr. 60 V p. 841, 179 M p. 605. in marg. Π^ε ΪΟΥΛΙΑΝ^8/. 2 συνεγραφεν 6 M ἐπαρχῶν: †PV ἐπαρχιῶν 9 M διεγένετο: †PV διεγίνετο, nam et praecedit ὑπέβαλλον et sequitur παρεώρα

Fr. 61 V p. 842, 180 M p. 606. in marg. ad l. 12 CH. 8 διώκησεν VM ἐς: †P εἰσ 5 ἴκιστα ἑλληνίδι 10 VM οὐκ ἐξητασμένος: P οὐκε-ξησταμεν (ο supra) 11 κτήσεσιν 12 τοιῶδε 14 μειονεκτήμασιν 17 VM δασμῶν: P δεσμῶν καθήρει 19 ἐξέφερεν 20 VM δόξης δὲ: P δόξηστε col 2 2 ἐγχειρήσεσιν 5 VM φονικόν τι: P deest τι συνελώντι 6 M Ἀντωνίῳ: †PV Ἀντωνίνῳ

Fr. 62, 63 V p. 845, 181 M p. 606. in marg. bis ΪΟΒΙΑΝ°/ et initio et ad p. 607 21. 6 VM Νίσιβιν: P σιβην 7 M μονῶν: †PV μόνων 8 κατηνάλωσεν 9 κατοικοῦσιν 13 †PM ὑπολειφθέντας: V ὑποληφθέντας 15 M εἰς: †PV ἐς 18 VMSuid. διὰ ῥᾳθυμίαν ἠμαύρου: P διαραθυμίασ ἠμαυροι 19 ἠφάνιζεν νυσιβηνῶν 20 ὤχετο p. 607 4 ἀπεσκοπτον 5 ὠδαῖσ καὶ παρωδίαισ 7 VM οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ: †P deest καὶ 10 ἀδρινοσ 14 κατέκαυσεν 15 M εἰπόντων τῶν Ἀντιοχέων: PV om. τῶν verba ἐπράχθη ἂν ἄτοπα a V. suppleta sunt

Fr. 64 V p. 846, 182 M p. 607. in marg. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝ°/ ΟΥΑΛΗϹ. col. 2 1 VMSuid.(Bernhardy) πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν ἀκριβὴς καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος: †pro τιμωρὸς lege cum P et Suidae A τιμωρίαις cf. supra p. 2 et 3 3 VM ἐπὶ δὲ: †PSuid. A ἐπί τε quod Bernh. etiam recepit 4 VM ἐκίνει: P ἐκείνη, non ἐνίκει ut adn. M 5 διογμόν 7 ἐμφολεύοντασ 9 ῥώμη 10 αλεξανδρεία MSuid. καὶ τῆς ἐν Κωνσταντίνου πόλει: PV κ. τῆς Κωνσταντίνου πόλεως

Fr. 65 V p. 846, 185 M p. 608. in marg. ΓΡΑΤΙΑΝ°/. 2 αὐτήκα 3 M ἑῴαν, V ἑώαν: P εωαν †PMSuid. διέθει: V διέθη in P post καταγνοὺς verba ὡς ἐπύθετο perperam ex l. 1 repetuntur cf. quae disputavi ad fr. 48 M

Fr. 66 V p. 849, 188 M p. 610. in marg. ΡΟΥΦΙΝ°/ [sed in textu ρουφῖνος] ϹΤΕΛΙΧΩΝ. 4 M et Suid.Bernh. οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδὲν εἰ μὴ Ῥουφίνῳ καὶ Στελίχωνι ἔδοξε· δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τούτων ἐκρίνοντο (sed Suid.ABVEHMed. πρὸς τούτοις): †lege cum PV πρὸς τοῦτο [fallitur M cum cod. ait exhibere πρὸς τούτου]; P praeterea habet ἔδοξεν 6 MSuid. καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων εἴ πού τινι χωρίον κάλλιστον ἦν· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνηρπάζετο: V εἴ τῳ τινι, P εἴτωτινὶ. lege εἴ τ' ᾧτινι ad deinde sublato colo post ἦν pone virgulam

Fr. 67 V p. 849, 189 M p. 610. in marg. ΕΥΤΡΟΠΙΟϹ. 2 ἀπελίμπανεν et δημοσία 8 MVSuid. v. Ὕπατοι: καὶ τούς τι δυναμένους συκοφαντῶν: †PSuid. v. Εὐτρόπιος: κ. τοὺς τῆς δυνάμεως συκ. cf. quae supra disputavi p. 3 et ad fr. 97 M 5 9 MSuid. v. ὕπ.: νόμον προὔθηκεν ἐπιτρέποντα καὶ τοὺς: †PVSuid. v. Εὐτρ.: νόμον προὔθηκεν (P προύθηκεν) ἐπιτρέπων τούτους 11 VMSuid. δίκη

δὲ: P δ. τε   15 VM ἐκεῖθέν τε ἀφαιρεθεὶς νυκτὸς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται: †lege cum P et Suid. AB τῆς κεφαλῆς, nam bene Bernhardy: ‚id restitui motus et optimi codicis auctoritate et exemplis aevi labentis quae fragmenta Suidae custodierunt in vv. Ἐντείνας et Νέρων sub finem'. quid quod VM ipsi (fr. 26 V, 90 M) ediderunt: τὸν δὲ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμεν et Παῦλον δὲ τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμε   col. 2 2 VMSuid.(Bernh.) καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπάτων ἠλείφθη: P et Suid. ABE Med. ἠμείφθη quod si genuinum esset, accipiendum esset signific. ‚praetereo' (cf. Steph. Thes.), sed idem mendum supra notavi fr. 90 M p. 575^{a} 41 ubi P μανθάνειν pro λανθάνειν

Fr. 68 V p. 849, 191 M p. 612. in marg. ΘΕΟΔΌCΙ°/.   4 VM μάλιστα δὲ: †P deest δὲ   7 M ἐστηροῦντο: †PV ἐστεροῦντο   10 ὑπῆρχε

Fr. 69 V p. 850, 192 M p. 612.   2 M λόγους ἐλευθέρους: †PV λ. ἐλευθερίους   3 M συναναγιγνωσκόντων: †PV συναναγινωσκ.

Fr. 70 V p. 850, 193 M p. 612.   1 βασιλεια   7 M ὑπερέβαλεν: †PV ὑπερέβαλλεν   9 MV in Adn. cum Socrat. hist. eccl. 7 22 αἰνιξαμένων: V in textu ἀνιασαμένων, P qui propius ad genuinam lectionem accedit ἀνιξαμένων   10 post βασάνους M bene e Socratis l. l. τῷ Θεωδώρῳ addidit, V etsi omisit vertit tamen ‚sed tormenta Theodoro adhibuit'   18 M παρελάμβανεν: †PV προελάμβανεν (P προέλ.)

Fr. 71 V p. 850, 194 M p. 612. in marg. ΘΕΟΔΟCΙ°/.   2 VM διαδεξάμενος: P δεξάμεν(ο)   col. 2 1 δειλία   2 ἔπραττεν   3 M τοσοῦτο: †PV τοσοῦτον   7 M εἰς: †PV ἐς

Fr. 72 V p. 853, 215 M p. 621. in marg. ΑΝΑCΤΑCΙ°/.   3 αριστοκρτειαν μετέστησεν   5 καινὰσ   7 ἀληθεσ   20 M cum Suida ἐπιμελῶς: †dele cum PV

Fr. 73 V p. 853, 216 M p. 621.   4 †PMSuid. θυγατριδῷ (P θυγατριδω) Μαρίνου: V θ. Μαρίνῳ   VM ἐς: †P εἰσ   5 †PMSuid. αὖθις Βασιανῷ (M Βασσιανῷ): V εὐθὺς Βασσιανῷ   7 VMSuid. ὑπερβαλλόμενος: P ὑπερβαλόμενοσ   10 M addit etiam articulum οἱ, sed cf. quae disputavi ad fr. 6 M 14

Fr. 74 V p. 853, 219 M p. 622. in marg. ΦΩΚΑ͂C.

Iam ad finem fr. Ioannis in P extantium perveni. atque ut supra de Cassio Dione abs quo multa mutuatus erat Ioannes pauca adieci, ita h. l. de Herodiano, altero eius auctore inde a fr. 120 M ad 145, breviter dicendum est. quem quanta cum fide exscripserit, quodvis fr. luculenter docet: sed docet una, cum satis magna sit lectionis discrepantia, recensione Herodiani eum usum esse longe diversa ab ea quam hodie habemus. itaque cum huius loci esse non possit omnem hanc scripturae varietatem diiudicare, conferantur modo inter sese Herodian. (rec. I. Bekker. MDCCCLV.) 1 14 8 τὴν πατρῴαν προσηγορίαν et fr. 120 M p. 584 8 τ. ἰδίαν πρ., ibid. λεοντῆν ἐπεστρώννυτο et 9 λ. ὑπεστρ. (ita

etiam F. A. Wolf); 2 7 2 ὑπηγανάκτουν et fr. 123 9 ἠγανάκτουν; 3 8 7 τῆς συγκλήτου βουλῆς, et fr. 129 5 τῆς συγκλήτου, ut fere Her. [idem vide 7 1 8 conl. fr. 142^{b} 6]; ibid. ἀνῄρει et 6 διέφθειρε; 4 8 1 εὐθὺς et fr. 132 p. 590 11 εὐθέως; 8 6 τῶν λοιπῶν ἐθνῶν et 15 τ. ἄλλων ἐ.; 8 9 εἰσήλασεν ἐς τὴν πόλιν et 18 εἰσήλ. ἐν αὐτῇ; ibid. ζωστῆρας ac περιελὼν ἑαυτοῦ et 21, 22 ζωνὴν ac περιελόμενος; 9 5 ὑποσχέσεσι πιστεύσαντες οἱ νεανίαι et 31 ὑπ. πεισθέντες οἱ νέοι; 12 1 ἐπάρχοντες et 42 ἐπάρχους; 5 5 8 ἐξεβακχεύετο et fr. 137 2 ἐξεβάκχευεν; 5 8 suadente Berglero φιλοτίμως τε καὶ πολυτελῶς ἐπιτελέσας θέας et 12 φιλοτίμους τε ἐπιτ. θ. quae lectio est vulgata; 6 9 ἀνιὼν et col. 2 1 ἀναβάς; 6 10 ἐβλέπετο et 5 ἑωρᾶτο; 5 7 7 τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐνεχείρισε et fr. 138 12 τὰς τῶν μεγίστων ἐθνῶν ἐξ. ἐνεχείριζε; 8 1 περιδεραίοις χρυσίνοις et 17 π. χρυσοῖς; 6 1 7 γοῦν ἐλάσας et fr. 140 8 οὖν ἐλ.; 7 1 1 μετάγειν et fr. 142 p. 594^{b} 3 μεταγαγεῖν; 1 3 particulam τε post σύνεδροι a Bekk. uncis inclusam habet P 6; 3 4 ἐς ὅσον μὲν οὖν τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο et fr. 145 7 ἐφ' ὅ. μ. οὖν εἰς τοὺς καθ' κτἑ.; ibid. οὐ πάνυ τι τοῖς δήμοις διέφερε et 9 οὐ π. τ. τ. δ. ἔμελε; 3 5 ἀθροιζόμενα et 15 ἠθροισμένα. ut etiam ad exc. de insid. respiciatur, aliquot certe locis textus Herod. videtur suppleri posse. etenim cum apud Her. quot quisque inperator regnaverit annos tradi soleat (ut 1 17 12 conl. fr. 121 M p. 585^{b} 6, 3 15 3 cl. fr. 130 p. 588^{b} 39, 4 13 8 cl. fr. 135 p. 591 18, 5 8 10 cl. fr. 139 p. 593^{a} 17, 6 9 8 cl. fr. 141 p. 594^{a} 35): addendum id videtur Herodiani verbis 2 5 9 ,τέλος μὲν δὴ τοιοῦτον κατέλαβε Περτίνακα' ex fr. 122 p. 586^{a} 47 ,τοιοῦτον μὲν δὴ τέλος τῷ Περτίνακι βασιλεύσαντι μῆνας ξϛ': addendum item ap. Her. 5 4 12 ,βασιλεύσας ἐνιαυτὸν ἕνα' ex fr. 136 p. 592^{a} 24; 8 5 9 ,βασιλεύσαντες ἔτη γ' ' ex fr. 146 p. 596^{b} 29.

Restat denique quaestio gravissima de Eutropii versione graeca, quam propemodum totam ex Ioanne, in auxilium vocatis cum multis Suidae locis tum ipsis Ioannis auctoribus, redintegrare licet. Iam adscribo locos qui aut omnino aut aliqua ex parte apud utrumque scriptorem sibi respondent: Eutrop. 1 2 = Suid. v. Σενάτορες || 3 = S. v. Νουμᾶς Πομπίλιος || 6 = fr. 34 M || 8 et 9 init. = fr. 37 M || 9 = S. v. Ὕπατοι || 11 = fr. 43 conl. S. v. μέταιτος || 12 = fr. 45 conl. S. vv. Δικτάτωρ et Ἵππαρχος || 17 = fr. 48 conl. S. v. Κόντιος Κικιννάτος || 18 = S. vv. εὖ et νομογράφοι || 20 = S. vv. Κελτοί, (ὤδινον?), ὑπεξέσχεν, Φούριος Κάμιλλος ═ Eutr. 2 1 = S. v. χιλίαρχος || 3 = S. v. πραίτωρ || 5 = S. v. Τορκουάτος || 6 = S. vv. Κελτοί, ἀμύσσειν, Κορβῖνος, ἐπώνυμον. cf. etiam, si tanti est, v. κόρβοι || 8 = S. v. διαρρήδην || 9 = S. vv. Ἀππία ὁδός, λιθομυλία, Φάβιος, ἀπολαβόντες || 14 = S. vv. Φαβρίκιος, ἀποστυγοῦντες, ὑφιστάμενος || 18 = S. vv. Ῥωμαίων πόλις, Ῥώμη, ὑπερόριον || 25 = S. v. Ῥήγουλος ═ Eutr. 3 1 = fr. 53? || 7 = fr. 51 || 9 = S. vv. συμφέρεται, φοβερός, διῆγε, ἀμβλύνω || 10 = S. vv. ἀκραιφνές et περιέσεσθαι || 11 = S. v. Ἀννίβας || 18 = S. v. ἀνεδέχετο || 20 = S. v. ὁμαιχμία || 21 = S. v. ἀναιρεθείς? || 22 = S. vv. [ἐκκυβεύειν, ἐπιπραξάμενοι?] Ἀννίβας conl. Σκηπίων gl. 2 ═ Eutr. 4 3 = fr. 56 || 7 = fr. 57 conl. S. v. Αἰμί-

λιος || 8 = S. v. Περσεύς gl. 3 || 12 = S. v. Ἀφρικανός || 14 = S. v. Ἀχαΐα || 16 = fr. 60 conl. S. vv. ἐπιτήδευσις et Βορίανθος || 17 = S. v. ἔγνω || 26. 27 = fr. 64 = Eutr. 5 4 = fr. 67 || 5 = S. v. αὐθέντης = Eutr. 6 8 = S. v. Λούκουλλος || 12-14 = fr. 69 conl. ad 12 S. v. Πομπήιος || 15 = fr. 71 conl. S. v. Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος || 19-25 = fr. 72 = Eutr. 7 1 = fr. 74 || 3 = fr. 76 || 5 = S. vv. ἀντίρροπον et Πάκορος || 7 = S. vv. διεφθαρμένος et ἐξώκειλεν || 11 = S. vv. Τιβέριος, Καισάρεια, ἀμήχανον conl. fr. 79 || 12 = fr. 82 conl. fr. 84 || 13 = fr. 89 || 14 = fr. 90 || 15 = fr. 91 || 16 = fr. 93 || 17 = fr. 94. 95 || 18 = fr. 97 conl. S. v. Βιτέλλιος || 19 = fr. 98, S. v. Βεσπασιανός || 20 = fr. 99. 100 || 21 = fr. 102 || 22 = fr. 105 conl. 108 s. f. || 23 = fr. 106. 107 = Eutr. 8 3 = S. vv. Ἀνθεμοῦς et ὑφηγήσονται || 6 = S. v. Δομετιανός || 7 = fr. 113 conl. S. v. Ἀδριανός gl. 3 || 8 = fr. 115 || 10 = S. v. ἀποπληξία || 11. 12 = fr. 116 || 13 = fr. 117 || 15 = fr. 120. 121 || 16 = S. v. ἐπιθανής? || 19 = fr. 130 conl. 131 § 4 || 20 = fr. 139 || 23 = fr. 140 conl. 141 §§ 4 et 6 = Eutr. 9 1 = fr. 146 § 11 || 2 = fr. 147 conl. S. v. Ἴανος || 3 = fr. 148 || 5. 6 = fr. 150 || 9-11 = fr. 152 || 13. 14 = fr. 155 conl. S. vv. Μονιτάριοι, ἐζημίωσεν || 15 = Suid. v. Δακία χώρα et fr. 156 || 16 = fr. 157. 158 || 17 = fr. 160 || 18. 19 = fr. 161. 162 conl. S. vv. Καρῖνος et παρανάλωμα || 20. 21 = fr. 164 || 23 et 26 = fr. 165 || 27 = fr. 166 conl. S. v. Ἑρκούλιος || 28 = S. vv. Διοκλητιανός et εὐδαῖμον = Eutr. 10 1 = fr. 168 conl. S. vv. Παῦπερ et κοῖλον || 2. 3 = fr. 169 conl. S. v. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας || 6. 7 = fr. 170 conl. S. v. παραβαλλόμενον || 9. 10 = fr. 172. 173 || 11-13 = fr. 174. 175 § 1 || 14. 15 = fr. 175 § 2. 177 || 16 = fr. 180 || 17. 18 = fr. 181. atque conspirant inter sese viri docti de praestantia huius versionis vel potius μεταφράσεως: cf. Vales. in Adn. ad Conlectanea Constantini Porphyrog. p. 115, Casaub. in Vopisci Aurel. p. 514, interpretes ad Suid. vv. ἀμύσσειν, Αὐρηλιανός, Τορκουάτος, Πομπηίος, ex quibus Bernhardy v. Πομπ. merito: ‚Haec si fideliter' inquit ‚et integra Suidas propagavit, fatendum sane Capitonem Eutropii metaphrasten nunc resectis, quae legisse nihil attineret, nunc suaviter emollitis, quae Latinus scriptor ariditate consueta paulo solutius pronunciasset, partes iucundae narrationis eleganter explevisse'. de Capitone Lycio equidem nihil adfirmare audeo, quin immo omnibus eis locis quibus Ioannes et Suidas (nam Suidas sua ex Ioanne habet) cum Eutropio conspirant, Chronicon quoddam antiquius statuo cum C. Müllero in introd. ad fragm. Capitonis Lyc. (t. IIII p. 133), ex scriptoribus graecis consarcinatum, qui communis erat fons et Eutropii et Ioannis Antiocheni. namque cum inde a fr. 68 ad 97 Ioannes aut eius auctor incertus sua ex Cassio Dione in primis excerpserit atque ita quidem ut rerum seriem ubique continuaret, Eutropius, narrationis serie saepe interrupta, ea tantum elegit quae ad finem propositum apta esse videbantur. exempla fidem faciunt. ita cum Eutrop. 6 15 respondeat fragmento 71 M p. 563ᵇ 1-6 et 564ᵃ 7-15, sprevit scriptor latinus quae in medio (563ᵇ 6 — 564ᵃ 7) ap. Ioann. (et Suid.) leguntur. idem animadvertere licet E. 6 19-23 = fr. 72 M, ubi Eutropius omisit quae extant p. 564ᵃ 16 — 564ᵇ 6, 564ᵇ 20-31, 565ᵇ 25-30, 566ᵃ 7-14, 566ᵇ 21-28, 566ᵇ 33 — 567ᵃ 9, 567ᵃ 16-24; E. 7 12 = fr. 82, ubi spreta sunt p. 571ᵇ 11

usque ad finem; E. 7 14 = fr. 90 ubi neglecta sunt p. 574^a — 574^b 18, 574^b 36 — 575^a 28 atque uno tantum verbo memorata quae iam inde leguntur; E. 7 15 = fr. 91, ubi reiecta sunt p. 575^b — 576^a 32, 576^a 38 — 576^b 8, ibid. 12-15; cet.. parum igitur probabile est Ioannem primum adhibuisse Eutropii versionem graecam, deinde ab iis ipsis scriptoribus quorum vestigiis Eutropius instituerat, ut plenam redderet narrationem atque integram, reliqua repetiisse. sed retractavit postea Müllerus sententiam suam in introd. ad fragm. Ioannis Ant. p. 538, ubi: ,In Romana historia' inquit ,primum exscripsit (Ioannes) Dionem ,Cassium et Eutropii versionem graecam, quam si Capitoni Lycio vindicare volueris, iam ,nihil refragor, quamquam aliter statuebam in introd. ad fragm. Capitonis Lyc.. Etenim ,quum graeca haec Ioannis modo breviora modo fusiora, semper vero elegantiora sint la- ,tinis Eutropii, quum denique hic illic proxime accedant ad verba Dionis Cassii, subesse ,putabam historiam graece scriptam, quae fuerit communis fons et Eutropii et Ioannis. At ,graeca e latinis Eutropii versa esse postea intellexi. Probatur res fr. 170, ubi insigne ,habes vitium, quod ex latinis Eutropii male intellectis duxit originem'. iam proponendus est hic locus. legitur fr. 170 M p. 603 init.: ,ὅτι Κωνσταντῖνος — τῆς ἀδελφῆς τὸν υἱὸν Κομμόδης διαφθείρει δόλῳ' atque ait Vales. in Adn. p. 118: ,Imperitia linguae latinae ,turpiter hic lapsus est interpres Capito. Nam cum in Eutropio scriptum esset, Egre- ,gium virum et sororis filium commodae indolis iuuenem interfecit, putavit ,τὸ Commodae nomen proprium esse. Sed hunc errorem cautius vitavit Paeanius. qui ,caeteris Eutropii verbis omissis vt solet, id tantum posuit: υἱοῦ τε καὶ ἀδελφοῦ (lege ,ἀδελφιδοῦ) φόνον ἐργασάμενος, quamquam Eutropius de filio nihil dixerat, consultone ,honori principis parcens, an exscriptorum vitio qui Crispi nomen omiserint, incertum. sed ,omnino Eutropius his verbis Egregium virum Crispum Constantini filium denotat, vt ,sequentibus verbis Licinium iuniorem Constantiae sororis filium. Notanda sunt Orosii ,verba lib. 7: sed inter haec latent causae cur vindicem gladium, et desti- ,natam in impios vltionem Constantinus in proprios egit affectus. Nam ,Crispum filium suum et Licinium sororis filium interfecit. Maiore ani- ,maduersione ac seueriore censura dignus est auctor historiae Miscellae qui Eutropium cum ,exscriberet sic interpolauit: Egregium virum et bonae indolis iuuenem sororis ,filium Commodum interfecit'. sed prope desperatus adhuc iacet textus Eutropii, desperata etiam iacuit Historia Miscella, donec critici Taurinenses, cum a MDCCCLIII L. A. Muratorii Rerum Italicarum scriptores denuo excuderent, variam codicis Ambrosiani lectionem nobis darent. ita autem conparatus est hic liber praestantissimus, ut quae apud Eutropium leguntur uno fere tenore integriusque quam Verheykii libri exhibeat, deinde quae ex Pauli Diaconi additamentis fluxerunt, ceteris libris brevius adiciat. extat vero in Ambrosiano (ed. Taurin. p. 227): ,Primum necessitudines persequutus egregium ,virum et bonae indolis iuvenem sororis filium Commodoe interfecit: mox Crispum ,Fausta coniuge ut putant suggerente necari iubet; dehinc uxorem suam Faustam in balneas

,ardentes coniectam interemit'. quod quam bene cum Ioannis verbis concinat, ipse vides: quare, siquid vitii subest, iam vetus esse indico; suspicor autem et ap. Ioann. et in Histor. Misc. **Commodae** loco scribendum esse **Constantiae** cf. ex. gr. Zosim. (ed. Bonn. 81 18): μεταπεμψάμενος δὲ Λικίννιον ἐν τῷ Μεδιολάνῳ κατεγγυᾷ τὴν ἀδελφὴν τούτῳ Κωνσταντίαν. —

Sed expedito hoc loco plures iam adferendi sunt, quo clarius patefiat Ioannem et Eutropium, etsi ex eodem fonte hauserint, aliis tamen praeterea adhibitis auctoribus qui in singulis rebus fide digniores viderentur, haud raro in diversas partes abire. ita legitur fr. 155 M p. 599[b] 4: δυσχερὴς καὶ ἀπρόσιτος, ὡς μηδὲ τοῦ τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός· τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν καὶ ἀνέγκλητον διεχρήσατο.. adnotat Val.: ,In Eu- ,tropii Breviario legitur: **Trux omni tempore, etiam filii sororis interfector.** ,Vnde apparet Capitonem cum haec Eutropii verba Graece interpretaretur legisse: **filii uxoris.** Paeanius tamen recte vertit: οὐδὲ τῶν ἀδελφιδῶν ἐφείσατο'. Ambros. p. 212: ,**trux omni tempore, etiam filiorum interfector**'; ac nescio an pro ea licentia quam supra iam notavi ad fr. 115 M p. 581 8, ,**filiorum**' voce metaphrastes, siquidem metaphrasten accipis, etiam τὴν τοῦ παιδὸς γαμετήν conprehenderit: sin diversum utriusque fontem admittis, res facilius etiam explicatur, certe de pluribus h. l. agi, patet etiam ex Paeanii ἀδελφιδῶν. — Iam adfero tertium locum. Legitur Eutrop. 9 9 (Verheyk): ,**qui seditione militum interfectus est quod Mogontiacum, quae adversus eum rebellaverat, L.** Aeliano **res novas moliente, diripiendam militibus tradere noluisset**'. quae verba ita vertit Paeanius: ,τάραχος αὐτὸν στρατιωτικὸς ἀνεῖλεν, αἰτιασαμένου τοῦ πλήθους ὅτι δὴ Μογοντιακὸν τὴν πόλιν, ἥτις τυραννήσαντι Λουκίῳ Αἰλιανῷ συνεπολέμησε, μετὰ τὴν νίκην οὐκ ἐπέτρεψε πολιορκηθῆναι'. Ioannes autem (cf. fr. 152 init. p. 598: ,ἀνῃρέθη πρὸς τῶν οἰκείων στρατιωτῶν ἐς ὀργὴν ἀναφθέντων, ὅτι δὴ πόλιν Μογοντίναν, συναραμένην Λολλιανῷ, ὃν νεωτερίσαντα καθεῖλε Ποστούμιος, διαρπάσαι μετὰ τὴν νίκην οὐ συνεχώρησε') sicut omnes Eutropii libri praeter Lugd. Bat. 1 L. **Aelianum** non agnoscunt, sed pro eo **Lollianum** adferunt. ita et Ambros. p. 209 ,**quae adversus eum rebellaverat** cum Loliano **res novas moliente**'. cf. etiam inter sese Eutrop. 7 12 ,(Gaius) interfectus in palatio est anno aetatis XXVIIII. imperii III. mense X. dieque VIII. (ita et Paean.)' et fr. 84 M p. 572[b] 1 ,καὶ τὰ μὲν Γαΐου τοιαῦτα· τρισὶν ἔτεσι καὶ μησὶ θ'. ἡμέρας τε η' καὶ κ' (cod. μ' καὶ κ'. sed legendum cum Dione 59 30 1 unde haec profecta sunt ἡμέραις τε ὀκτὼ καὶ εἴκοσι) βασιλεύσαντος'; 7 13 ,Is (Claudius) vixit annos IIII et LX. imperavit XIIII (Paeanius tantum βασιλεύσας τέσσαρας ἐνιαυτοὺς καὶ δέκα)' et fr. 89 p. 574[a] 2 ἐτελεύτησε βιώσας ἔτη ξ' καὶ γ' καὶ μῆνας β', ἡμέρας ιγ', αὐταρχήσας δὲ ἔτη ι' καὶ γ' (ex quibus suppleri possunt Dionis 60 34 3 ζήσας ἑξήκοντα καὶ τρία ἔτη, αὐταρχήσας δὲ ἔτη δεκατρία καὶ μῆνας ὀκτὼ καὶ ἡμέρας εἴκοσιν, sicuti invicem Ioannis verba ex Dione); 7 23 ,interfectus est suorum coniuratione in palatio, anno aetatis XLV. imperii quintodecimo' et fr. 107 p. 579[b] 3 πρὸς τῶν οἰκείων συστάντων ἐπ' αὐτῷ

κατακτείνεται, ε' καὶ λ' γεγονὼς ἔτη, ἄρξας δὲ ιε' (etiam Ambros. ,anno aetatis **trigesimo quinto**': contra Dio (Xiph.) 67 18 2 Δομιτιανὸς δὲ ἔζησε μὲν ἔτη τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα καὶ μῆνας δέκα καὶ ἡμέρας ἓξ καὶ εἴκοσιν, ἐμονάρχησε δὲ ἔτη πεντεκαίδεκα καὶ ἡμέρας πέντε); 8 22 (cum Paean.) ,bienniοque post et VIII mensibus tumultu interfectus est militari' et fr. 139 p. 593a 17 (cum Herodiano 5 8 10) ,Ἀντωνῖνος μὲν οὖν εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας — κατέστρεψεν'; 9 5 ,interfecti sunt non completo biennio' et fr. 150 p. 598a 7 διεφθάρησαν οὔπω τρίτον ἐνιαυτὸν ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν διατετελεκότες conl. hac Mülleri nota: ,Syncell.: οἳ καὶ βασιλεύουσι κατὰ Δέξιππον (fr. 16) μῆνας ιη', πράξαντες οὐδὲν ἀξιόλογον· κατὰ δὲ ἄλλους τινὰς ἔτη γ' καὶ καθ' ἑτέρους ἔτη β''; cet.. in his autem cum item Ioannis verba propius plerumque quam Eutropii ad principales auctores accedant, non iam de graeca Eutropii versione qua usus fuerit Ioannes cogitandum, sed communis fons ex quo uterque hauserit sua agnoscendus erit.

Scripsi Berolini mense Quintili a. MDCCCLXI.

IVLIVS WOLLENBERG.